

Euroopan unionin virallinen lehti

L 251

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

 56. vuosikerta
21. syyskuuta 2013

Sisältö

II Muut kuin lainsäätämisyksessä hyväksyttävät säädökset

KANSAINVÄLISET SOPIMUKSET

- ★ Euroopan yhteisön ja Tanskan kuningaskunnan välinen sopimus tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 1

ASETUKSET

- ★ Komission asetus (EU) N:o 905/2013, annettu 19 päivänä syyskuuta 2013, Espanjan lipun alla purjehtivien alusten mustahuotrakalan kalastuksen kieltämisestä EU:n ja kansainvälisillä vesillä alueilla V, VI, VII ja XII 3
- ★ Komission asetus (EU) N:o 906/2013, annettu 19 päivänä syyskuuta 2013, Belgian lipun alla purjehtivien alusten punakampelan kalastuksen kieltämisestä alueilla VIIF ja VIIg 5
- ★ Komission asetus (EU) N:o 907/2013, annettu 20 päivänä syyskuuta 2013, yleisluonteisia ilmaisuja (nimityksiä) koskeviin pyyntöihin sovellettavien sääntöjen vahvistamisesta ⁽¹⁾ 7

Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 908/2013, annettu 20 päivänä syyskuuta 2013, kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 10

Hinta: 3 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

(¹) ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

PÄÄTÖKSET

2013/465/YUTP:

- ★ Poliittisten ja turvallisuusasioiden komitean päätös EUMM Georgia/1/2013, annettu 13 päivänä syyskuuta 2013, Georgiassa toteutettavan Euroopan unionin tarkkailuoperaation (EUMM Georgia) johtajan nimittämisestä 12

SUOSITUKSET

2013/466/EU:

- ★ Komission suositus, annettu 11 päivänä syyskuuta 2013, kilpailua edistävästä ja laajakaistan investointiympäristöä parantavista johdonmukaisista syrjimättömyysvelvoitteista ja kustannuslaskentamenetelmistä 13

Huomautus lukijalle – Neuvoston asetus (EU) N:o 216/2013, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2013, Euroopan unionin virallisen lehden sähköisestä julkaisemisesta (katso kansilehden kolmas sivu)

Huomautus lukijoille – tapa viitata säädöksiin (katso kansilehden kolmas sivu)

II

(Muut kuin lainsäätämisyksessä hyväksyttävät säädökset)

KANSAINVÄLISET SOPIMUKSET

Euroopan yhteisön ja Tanskan kuningaskunnan välinen sopimus tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla

Neuvoston päätöksellä 2006/325/EY⁽¹⁾ Euroopan yhteisön ja Tanskan kuningaskunnan välillä tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 19 päivänä lokakuuta 2005 tehdyn sopimuksen⁽²⁾, jäljempänä 'sopimus', 4 artiklassa määrätään, että kun täytäntöönpanotoimenpiteitä annetaan tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22 päivänä joulukuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001⁽³⁾ 74 artiklan 2 kohdan nojalla, Tanska ilmoittaa komissiolle, aikooko se panna täytäntöönpanotoimenpiteiden sisällön täytäntöön vai ei.

Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1142/2011 toimivallasta, sovellettavasta laista, päätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta sekä yhteistyöstä elatusvelvoitteita koskevista asioissa annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 4/2009 liitteiden X ja XI vahvistamisesta⁽⁴⁾ annettiin 10 päivänä marraskuuta 2011. Tanska on sopimuksen 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti ilmoittanut komissiolle jo 14 päivänä tammikuuta 2009 päivätyllä kirjeellä päätöksestään panna neuvoston asetuksen (EY) N:o 4/2009⁽⁵⁾ sisältö täytäntöön siltä osin kuin tällä asetuksella muutetaan asetusta (EY) N:o 44/2001.⁽⁶⁾

Tanska on sopimuksen 4 artiklan mukaisesti jo ilmoittanut komissiolle 11 päivänä tammikuuta 2012 päivätyllä kirjeellä päätöksestään panna täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1142/2011 sisältö täytäntöön. Tämä tarkoittaa, että täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1142/2011 säännöksiä sovelletaan Euroopan unionin ja Tanskan välisiin suhteisiin.⁽⁷⁾

Lisäksi Tanska on ilmoittanut komissiolle 20 päivänä helmikuuta 2013 päivätyllä kirjeellä (9 päivänä maaliskuuta 2011 päivätyyn kirjeen mukaisesti) lopullisesti asetuksen (EY) N:o 4/2009 2 artiklan 2 kohdan ja 47 artiklan 3 kohdan mukaiset toimivaltaiset viranomaisensa ja pyytänyt, että ne hyväksytään täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1142/2011 liitteiden X ja XI mukaisiksi viranomaisiksi.

Komission täytäntöönpanoasetuksella asetuksen (EY) N:o 4/2009 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistetun, asetuksen (EY) N:o 4/2009 liitteen X mukaiset Tanskan hallintoviranomaiset ovat aluehallinto (Statsforvaltningen) sekä sosiaali-, lapsiasia- ja integraatioministeriön sosiaaliasioiden valituslautakunnan perheasioiden osasto (Social-, Børne- og Integrationsministeriet (Ankestyrelsen, Familieretsafdelingen)). Komission täytäntöönpanoasetuksella (asetuksen (EY) N:o 4/2009 47 artiklan 3 kohta) vahvistetun, asetuksen (EY) N:o 4/2009 liitteen XI mukainen Tanskan hallintoviranomainen on oikeusministeriö (Justitsministeriet).

⁽¹⁾ EUVL L 120, 5.5.2006, s. 22.

⁽²⁾ EUVL L 299, 16.11.2005, s. 62.

⁽³⁾ EYVL L 12, 16.1.2001, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 293, 11.11.2011, s. 24.

⁽⁵⁾ EUVL L 7, 10.1.2009, s. 1.

⁽⁶⁾ EUVL L 149, 12.6.2009, s. 80.

⁽⁷⁾ EUVL L 195, 18.7.2013, s. 1.

Tanskan ilmoitus komission täytäntöönpanoasetuksella vahvistettujen, asetuksen (EY) N:o 4/2009 liitteiden X ja XI mukaisiksi Tanskan toimivaltaisiksi viranomaisiksi katsottavista viranomaisista luo Tanskan ja Euroopan unionin välille keskinäisiä velvoitteita. Näin ollen sopimuksen 2 artiklan 2 kohdan b ja c kohtaan nyt tehtävät mukautukset tulevat voimaan päivänä, jona ne julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

ASETUKSET

KOMISSION ASETUS (EU) N:o 905/2013,

annettu 19 päivänä syyskuuta 2013,

Espanjan lipun alla purjehtivien alusten mustahuotrakalan kalastuksen kieltämisestä EU:n ja kansainvälisillä vesillä alueilla V, VI, VII ja XII

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yhteisön valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, 20 päivänä marraskuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1224/2009⁽¹⁾ ja erityisesti sen 36 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) EU:n aluksiin sovellettavien eräiden syvänmeren kalakan-
tojen kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuosiksi
2013 ja 2014 20 päivänä joulukuuta 2012 annetussa
neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1262/2012⁽²⁾ säädetään
kiintiöistä vuodeksi 2013.
- (2) Komission saamien tietojen mukaan tämän asetuksen liit-
teessä tarkoitetun jäsenvaltion lipun alla purjehtivien tai
siinä maassa rekisteröityjen alusten kyseisessä liitteessä
mainitun kalakannan saaliit ovat täyttäneet vuoden
2013 kiintiön.
- (3) Sen vuoksi on tarpeen kieltää kyseisen kannan kalastus,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kiintiön täytyminen

Tämän asetuksen liitteessä tarkoitetun jäsenvaltion vuotta 2013 koskevan kalastuskiintiön katsotaan täyttyneen tämän asetuksen liitteessä tarkoitetun kalakannan osalta mainitussa liitteessä vahvistetusta päivästä alkaen.

2 artikla

Kiellot

Kielletään tämän asetuksen liitteessä tarkoitetun jäsenvaltion lipun alla purjehtivilta aluksilta tai kyseisessä jäsenvaltiossa rekisteröidyltä aluksilta mainitussa liitteessä tarkoitetun kannan kalastus mainitussa liitteessä vahvistetusta päivästä alkaen. Erityisesti kielletään näillä aluksilla pyydettyjen kyseiseen kantaan kuuluvien kalojen aluksella pitäminen, siirtäminen, jälleenlaivaaminen ja purkamisen mainitun päivän jälkeen.

3 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä syyskuuta 2013.

*Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä*

Lowri EVANS

Meri- ja kalastusasioiden pääosaston pääjohtaja

⁽¹⁾ EUVL L 343, 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 356, 22.12.2012, s. 22.

LIITE

Nro	39/DSS
Jäsenvaltio	Espanja
Kanta	BSF/56712-
Laji	Mustahuotrakala (<i>Aphanopus carbo</i>)
Alue	EU:n ja kansainväliset vedet alueilla V, VI, VII ja XII
Päivämäärä	20.8.2013

KOMISSION ASETUS (EU) N:o 906/2013,**annettu 19 päivänä syyskuuta 2013,****Belgian lipun alla purjehtivien alusten punakampelan kalastuksen kieltämisestä alueilla VII f ja VII g**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yhteisön valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, 20 päivänä marraskuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1224/2009 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 36 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) EU:n alusten käytettävissä olevien, kansainvälisten neuvottelujen alaan tai sopimusten soveltamisalaan kuulumattomien tiettyjen kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuodeksi 2013 21 päivänä tammikuuta 2013 annetussa neuvoston asetuksessa (EU) N:o 39/2013 ⁽²⁾ säädetään kiintiöistä vuodeksi 2013.
- (2) Komission saamien tietojen mukaan tämän asetuksen liitteessä tarkoitettujen jäsenvaltion lipun alla purjehtivien tai siinä maassa rekisteröityjen alusten kyseisessä liitteessä mainitun kalakannan saaliit ovat täyttäneet vuoden 2013 kiintiön.
- (3) Sen vuoksi on tarpeen kieltää kyseisen kannan kalastus,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla**Kiintiön täyttäminen**

Tämän asetuksen liitteessä tarkoitettujen jäsenvaltioiden vuotta 2013 koskevan kalastuskiintiön katsotaan täyttyneen tämän asetuksen liitteessä tarkoitettujen kalakannan osalta liitteessä vahvistetusta päivämäärästä alkaen.

2 artikla**Kiellot**

Kielletään tämän asetuksen liitteessä tarkoitettujen jäsenvaltion lipun alla purjehtivilta aluksilta tai kyseisessä jäsenvaltiossa rekisteröidyltä aluksilta mainitussa liitteessä tarkoitettujen kannan kalastus mainitussa liitteessä vahvistetusta päivästä alkaen. Erityisesti kielletään näillä aluksilla pyydettyjen kyseiseen kantaan kuuluvien kalojen aluksella pitäminen, siirtäminen, jälleenlaivaaminen ja purkamisen mainitun päivän jälkeen.

3 artikla**Voimaantulo**

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä syyskuuta 2013.

*Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä*

Lowri EVANS

Meri- ja kalastusasioiden pääosaston pääjohtaja

⁽¹⁾ EUVL L 343, 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 23, 25.1.2013, s. 1.

LIITE

Nro	45/TQ39
Jäsenvaltio	Belgia
Kanta	PLE/7FG.
Laji	Punakampela (<i>Pleuronectes platessa</i>)
Alue	VIIf ja VIIfg
Päivämäärä	27.8.2013

KOMISSIO ASETUS (EU) N:o 907/2013,
annettu 20 päivänä syyskuuta 2013,
yleisluonteisia ilmaisia (nimityksiä) koskeviin pyyntöihin sovellettavien sääntöjen vahvistamisesta
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon elintarvikkeita koskevista ravitsemus- ja terveysväitteistä 20 päivänä joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1924/2006⁽¹⁾ ja erityisesti sen 1 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1924/2006 1 artiklan 4 kohdan nojalla sellaiset yleisluonteiset ilmaiset (nimitykset), joita on perinteisesti käytetty osoittamaan elintarvike- tai juomaryhmän sellainen erityisominaisuus, jolla saattaa olla vaikutusta ihmisten terveyteen, voidaan asianomaisten elintarvikealan toimijoiden pyynnöstä jättää kyseisen asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle.
- (2) Jotta varmistetaan, että yleisluonteisia ilmaisia (nimityksiä) koskevat pyynnöt käsitellään avoimesti ja kohtuullisessa ajassa, asetuksen (EY) N:o 1924/2006 1 artiklan 4 kohdassa edellytetään, että komissio hyväksyy ja julkistaa säännöt, joiden mukaisesti kyseiset pyynnöt on esitettävä.
- (3) Säännöillä olisi taattava, että pyyntö muotoillaan siten, että siinä esitetään ja annetaan kaikki tarvittavat tiedot pyynnön arviointia varten. Säännöt eivät saisi estää komissiota vaatimasta tarvittaessa lisätietoja silloin kun se on tarpeen ja riippuen siitä, minkä tyyppisestä yleisluonteisesta ilmaisusta on kyse ja miten laajaa poikkeusta pyyntö koskee.

- (4) On aiheellista sallia, että yksittäisiä elintarvikealoja edustavat kaupan alan järjestöt voivat toimittaa pyyntöjä jäsentensä puolesta, jotta vältetään se, että samasta yleisluonteisesta ilmaisusta (nimityksestä) tulee päällekkäisiä pyyntöjä.
- (5) Jotta voitaisiin muun muassa varmistaa kuluttajansuojan korkea taso, väitteet eivät saisi olla totuudenvastaisia, moniselitteisiä tai harhaanjohtavia. Samaa periaatetta olisi sovellettava käytettäessä yleisluonteisia ilmaisia (nimityksiä), jotka voivat viitata ihmisten terveyteen kohdistuvaan vaikutukseen. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi ja suhteellisuusperiaatteen mukaisesti kansallisten viranomaisten on käytettävä omaa harkintakykyään ja otettava huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö arvioidakseen keskipertokuluttajan tyyppillisen reaktion kussakin tapauksessa.
- (6) Yleisluonteista ilmaisia (nimityksiä) olisi voitava osoittaa käytetyn vähintään 20 vuotta asianomaisissa jäsenvaltioissa ennen tämän asetuksen voimaantuloa.
- (7) Jäsenvaltioita on kuultu,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1924/2006 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen yleisluonteisten ilmaisujen (nimitysten) käyttöä koskevat pyynnöt on toimitettava ja esitettävä liitteessä vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä syyskuuta 2013.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
 José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ EUVL L 404, 30.12.2006, s. 9.

LIITE

A OSA

Pyynnön toimittaminen

1. Pyyntö voi koskea yleisluonteisen ilmaisun (nimityksen) käyttämistä joko yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa. Pyyntö toimitetaan vain yhden jäsenvaltion, jäljempänä 'vastaanottava jäsenvaltio', kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle. Toimijat voivat valita jäsenvaltion, johon ne toimittavat pyyntönsä, niiden jäsenvaltioiden joukosta, joissa yleisluonteista ilmaisuä käytetään.
2. Pyyntö on toimitettava sähköisesti, ja sen on sisällettävä kaikki tämän liitteen B osassa luetellut tiedot. Jäsenvaltiot voivat halutessaan pyytää toimittamaan pyynnön myös paperikopiona. Tämän liitteen B osan 1.5 ja 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen osalta ei riitä pelkän viiteluettelon toimittaminen.
3. Pynnön saatuaan vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen kansallisen viranomaisen on
 - ilmoitettava pyynnön vastaanottamisesta kirjallisesti 14 päivän kuluessa. Ilmoituksessa on mainittava pyynnön vastaanottamisen päivämäärä,
 - ilmoitettava asiasta viipymättä komissiolle toimittamalla tiivistelmä pyynnöstä,
 - tarvittaessa toimitettava pyyntö kokonaisuudessaan kaikille muille jäsenvaltioille, joissa yleisluonteista ilmaisuä (nimitystä) on tarkoitus käyttää, jäljempänä 'asianomaiset jäsenvaltiot',
 - Jos yksi tai useampi asianomainen jäsenvaltio katsoo, ettei pyyntö sisällä liitteen B osassa vaadittuja tietoja, sen/niiden on ilmoitettava asiasta vastaanottavalle jäsenvaltiolle neljän viikon kuluessa.
4. Vastaanottavan jäsenvaltion on tarkistettava viipymättä ja ottaen huomioon asianomaisen jäsenvaltion tai asianomaisten jäsenvaltioiden toimittamat tiedot, sisältääkö pyyntö kaikki vaaditut, tämän liitteen B osassa luetellut tiedot. Jos pyyntö ei sisällä kaikkia tämän liitteen B osassa vaadittuja tietoja, vastaanottavan jäsenvaltion on pyydettävä tarvittavia lisätietoja pyynnön esittäjältä ja ilmoitettava tälle määräaika, johon mennessä tiedot on toimitettava.
5. Pynnön ei katsota olevan asianmukainen, jos pyynnön esittäjä ei toimita vastaanottavan jäsenvaltion pyytämiä lisätietoja. Tällöin vastaanottavan jäsenvaltion on ilmoitettava asiasta pyynnön esittäjälle, komissiolle ja muille asianomaisille jäsenvaltioille ja mainittava, miksi pyynnön ei katsota olevan asianmukainen. Pynnön esittäjälle on annettava mahdollisuus esittää sama pyyntö uudelleen, muttei niissä jäsenvaltioissa, joiden osalta pyydettyjä tietoja ei toimitettu.
6. Vastaanottavan jäsenvaltion on viipymättä toimitettava asianmukainen pyyntö komissiolle ja kaikille jäsenvaltioille ja ilmoitettava tästä pyynnön esittäjälle. Komission on ilmoitettava vastaanottavalle jäsenvaltiolle kirjallisesti vastaanotaneensa asianmukaisen pyynnön 14 päivän kuluessa sen vastaanottamisesta.
7. Vastaanottavan jäsenvaltion ja asianomaisen jäsenvaltion tai asianomaisten jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle lausuntonsa kuuden viikon kuluessa asianmukaisen pyynnön toimittamispäivästä. Lausunnossa on mainittava, täyttääkö yleisluonteinen ilmaisu (nimitys) asetuksen (EY) N:o 1924/2006 1 artiklan 4 kohdan mukaisesti poikkeuksen saamiselle asetetut edellytykset ja onko sen tueksi esitetty tämän liitteen B osan 1.3, 1.4 ja 1.5 kohdassa ja, soveltuvin osin, 2 kohdassa tarkoitettut tiedot sekä lausunnon perustelut. Lausunnot on toimitettava kirjallisina. Myös muut jäsenvaltiot voivat toimittaa komissiolle pyyntöä koskevan lausuntonsa samaan määräaikaan mennessä ja samojen menettelyjen mukaisesti.
8. Vastaanotettuaan asianmukaisen pyynnön jäsenvaltiolta sekä tämän liitteen osan 7 kohdassa tarkoitettut lausunnot komissio voi kohtuullisen ajan kuluessa käynnistää yleisluonteisen ilmaisun (nimityksen) hyväksymismenettelyn asetuksen (EY) N:o 1924/2006 1 artiklan 4 kohdan nojalla.

B OSA

Pyynnön sisältö

1. *Pakolliset tiedot*

Pyynnön on sisällettävä seuraavat seikat:

 - 1.1 Pynnön tiivistelmä, jossa on
 - pyynnön esittäjän nimi ja osoite,
 - pyynnön kohteena oleva yleisluonteinen ilmaisu,
 - lyhyt kuvaus yleisluonteisen ilmaisun (nimityksen) kattaman elintarvike- tai juomaryhmän erityisominaisuudesta, ja
 - jäsenvaltio tai jäsenvaltiot, jota tai joita pyynnön esittäjän yleisluonteisen ilmaisun käyttämistä koskeva pyyntö koskee.

1.2 Pyynnön esittäjä

Pyynnön esittävän elintarvikealan toimijan ja/tai yhteydenpitoon komission kanssa valtuutetun henkilön nimi, osoite ja yhteystiedot.

Yleisluonteisen ilmaisun käytön hyväksymistä koskevan pyynnön voi toimittaa myös jäsentensä puolesta toimiva kaupan alan järjestö, ja siinä on ilmoitettava pyynnön toimittavan kaupan alan järjestön tai yhteydenpitoon komission kanssa valtuutetun henkilön nimi, osoite ja yhteystiedot. On suotavaa toimittaa tiedot siitä, että kaupan alan järjestöt tukevat pyyntöä.

1.3 Pyynnön kohteena oleva yleisluonteinen ilmaisu

1. Yleisluonteinen ilmaisu sellaisena kuin sitä käytetään kielellä tai kielillä, joilla sitä perinteisesti käytetään. Tarvittaessa yleisluonteisen ilmaisun kuvaus englanniksi.

2. Jäsenvaltio tai jäsenvaltiot, jossa tai joissa yleisluonteista ilmaisua käytetään.

1.4 Elintarvike- tai juomaryhmä, jonka yleisluonteinen ilmaisu (nimitys) kattaa

1. Pyynnön kohteena olevalla yleisluonteisella ilmaisulla kaupan pidetty elintarvike- tai juomaryhmä.

2. Yksityiskohtainen kuvaus, jossa tuodaan esiin erityisominaisuus ja tekijät, jotka erottavat pyynnön kohteena olevalla yleisluonteisella ilmaisulla kaupan pidetyn elintarvike- tai juomaryhmän muista samaan elintarvike- tai juomaryhmään kuuluvista tuotteista.

1.5 Yleisluonteisen ilmaisun käyttöä tukevat tiedot

Olennessa bibliografiset tai muutoin todennettavissa olevat todisteet, joka osoittavat, että kyseinen elintarvike- tai juomaryhmä on ollut kyseisen jäsenvaltion tai kyseisten jäsenvaltioiden markkinoilla kyseisellä yleisluonteisella ilmaisulla vähintään 20 vuotta ennen tämän asetuksen voimaantuloa.

2. Lisätiedot, jotka on annettava, jos niitä jonkin jäsenvaltioiden aloitteesta pyydetään: pyyntöä tukevat tiedot, jotka liittyvät kuluttajien ymmärrykseen/käsitykseen

Vastaanottavat jäsenvaltiot ja asianomaiset jäsenvaltiot voivat edellyttää pyynnön esittäjältä seuraavanlaisia lisätietoja ennen pyynnön toimittamista komissiolle, jos ne katsovat sen tarpeelliseksi pyynnön arviointia varten:

— Olennessa todisteet tai tiedot, jotka liittyvät kuluttajien ymmärrykseen ja käsitykseen niistä mahdollisista vaikutuksista, joihin kyseisellä yleisluonteisella ilmaisulla viitataan. Näiden tietojen on koskettava sitä jäsenvaltiota tai niitä jäsenvaltioita, jossa tai joissa yleisluonteista ilmaisua käytetään.

— Olennessa todisteet tai tiedot, jotka osoittavat, että kuluttajat yhdistävät kyseisen yleisluonteisen ilmaisun liitteen tämän osan 1.4 kohdassa mainittuun elintarvike- tai juomaryhmään.

3. Mahdolliset lisätiedot (vapaaehtoisia)

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 908/2013,**annettu 20 päivänä syyskuuta 2013,****kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan sekä hedelmä- ja vihannesjalostealan osalta 7 päivänä kesäkuuta 2011 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 136 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 543/2011 säädetään Uruguay'n kierroksen monenvälisen kauppaneuvottelujen tulosten soveltamiseksi perusteista, joiden

mukaan komissio vahvistaa kolmansista maista tapahtuvan tuonnin kiinteät arvot mainitun asetuksen liitteessä XVI olevassa A osassa luetuille tuotteille ja ajanjaksoille.

- (2) Kiinteä tuontiarvo lasketaan joka työpäivä täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 136 artiklan 1 kohdan mukaisesti ottaen huomioon päivittäin vaihtuvat tiedot. Sen vuoksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EU) N:o 543/2011 136 artiklassa tarkoitetut kiinteät tuontiarvot vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä syyskuuta 2013.

*Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä*

Jerzy PLEWA

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 157, 15.6.2011, s. 1.

LIITE

Kiinteät tuontiarvot tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmansien maiden koodi ⁽¹⁾	Kiinteä tuontiarvo
0702 00 00	MK	47,7
	XS	41,5
	ZZ	44,6
0707 00 05	MK	46,1
	TR	116,3
	ZZ	81,2
0709 93 10	TR	130,3
	ZZ	130,3
0805 50 10	AR	122,2
	CL	109,5
	IL	142,1
	TR	117,7
	UY	111,2
	ZA	115,2
	ZZ	119,7
0806 10 10	EG	187,8
	TR	157,6
	ZZ	172,7
0808 10 80	AR	100,6
	BA	105,9
	BR	78,8
	CL	108,3
	CN	71,1
	NZ	135,9
	US	146,0
	ZA	116,6
	ZZ	107,9
0808 30 90	AR	231,4
	CL	29,5
	CN	82,5
	TR	132,2
	ZZ	118,9
0809 30	TR	130,2
	ZZ	130,2
0809 40 05	BA	41,0
	XS	46,6
	ZZ	43,8

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 1833/2006 (EUVL L 354, 14.12.2006, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "ZZ" tarkoittaa "muuta alkuperää".

PÄÄTÖKSET

POLIITTISTEN JA TURVALLISUUSASIOIDEN KOMITEAN PÄÄTÖS EUMM GEORGIA/1/2013,

annettu 13 päivänä syyskuuta 2013,

Georgiassa toteutettavan Euroopan unionin tarkkailuoperaation (EUMM Georgia) johtajan nimittämisestä

(2013/465/YUTP)

POLIITTISTEN JA TURVALLISUUSASIOIDEN KOMITEA, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 38 artiklan kolmannen kohdan,

ottaa huomioon Georgiassa toteutettavasta Euroopan unionin tarkkailuoperaatiosta, EUMM Georgia, 12 päivänä elokuuta 2010 annetun neuvoston päätöksen 2010/452/YUTP⁽¹⁾, ja erityisesti sen 10 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteisessä toiminnassa 2010/452/YUTP valtuutetaan poliittisten ja turvallisuusasioiden komitea, jäljempänä 'PTK', Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 38 artiklan mukaisesti tekemään Georgiassa toteutettavan Euroopan unionin tarkkailuoperaation (EUMM Georgia) poliittista valvontaa ja strategista johtoa koskevat asiaankuuluvat päätökset, mukaan lukien päätös operaation johtajan nimittämisestä.
- (2) PTK hyväksyi 14 päivänä syyskuuta 2012 päätöksen EUMM Georgia/1/2012⁽²⁾ EUMM Georgian operaation johtajan Andrzej TYSZKIEWICZin toimeksiannon jatkamisesta 14 päivään syyskuuta 2013.

- (3) Unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja ehdotti 24 päivänä heinäkuuta 2013, että Toivo KLAAR nimitetään EUMM Georgian operaation johtajaksi 15 päivästä syyskuuta 2013 14 päivään joulukuuta 2014,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Nimitetään Toivo KLAAR Georgiassa toteutettavan Euroopan unionin tarkkailuoperaation, EUMM Georgia, johtajaksi 15 päivästä syyskuuta 2013 14 päivään joulukuuta 2014.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.

Tehty Brysselissä 13 päivänä syyskuuta 2013.

Poliittisten ja turvallisuusasioiden komitean puolesta

Puheenjohtaja

W. STEVENS

⁽¹⁾ EUVL L 213, 13.8.2010, s. 43.

⁽²⁾ EUVL L 257, 25.9.2012, s. 15.

SUOSITUKSET

KOMISSION SUOSITUS,

annettu 11 päivänä syyskuuta 2013,

kilpailua edistävästä ja laajakaistan investointiympäristöä parantavista johdonmukaisista syrjimättömyysvelvoitteista ja kustannuslaskentamenetelmistä

(2013/466/EU)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä 7 päivänä maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 19 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelimen (BEREC) ja viestintäkomitean (CO-COM) lausunnot,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Jotta voitaisiin edistää innovointia ja parantaa tuottavuutta, työllisyyttä ja kilpailukykyä ja viime kädessä synnyttää talouskasvua ja saavuttaa Eurooppa 2020 -strategian tavoitteet, on olennaisen tärkeää kehittää edelleen EU:n sisämarkkinoita sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla, erityisesti ottamalla käyttöön nopeita internet-verkkoja. Komissio, kansalliset sääntelyviranomaiset ja BEREC edistävät sähköisen viestinnän sisämarkkinoiden kehittämistä muotoilemalla yhteisiä lähestymistapoja direktiivissä 2002/21/EY (puitedirektiivissä) määritellyn sääntelyjärjestelmän yhdenmukaista soveltamista varten.
- (2) Nopean laajakaistan käyttöönotolla on suuri merkitys unionin investoinneille, työpaikkojen luomiselle ja yleiselle talouden elpymiselle. Komissio ja Eurooppa-neuvosto ovatkin asettaneet kunnianhimoisia tavoitteita nopeiden laajakaistayhteyksien käyttöönotolle osana Euroopan digitaalistrategiaa, joka on yksi Eurooppa 2020 -strategian lippulaivahankkeista.
- (3) Yksi Euroopan digitaalistrategian tärkeimmistä tavoitteista on seuraavan sukupolven liityntäverkkojen (NGA-verkkojen) käyttöönotto. Euroopan digitaalistrategian pyrkimyksenä on tukea merkittäviä investointeja, joita tulevana vuosina on tehtävä. Tämän suosituksen tavoitteena on edesauttaa uuteen ja parannettuun infrastruktuuriin liittyviä tehokkaita investointeja ja innovointia, tunnustaen samalla kuitenkin tarve ylläpitää toimivaa kilpailua, joka on tärkeä kannustin pitkän aikavälin investoinneille. Tällä

suosituksella pyritään i) varmistamaan tasapuoliset toimintaedellytykset soveltamalla aiempaa tiukempia syrjimättömyyssääntöjä, ii) vahvistamaan ennakoitavat ja vakaat säännellyt kupariverkon tukkutason käyttöoikeushinnat sekä iii) lisäämään varmuutta olosuhteista, joissa NGA-palveluille ei tulisi määrätä tukkutason käyttöoikeuksien hintasääntelyä. Tällaisen oikeudellisen ja sääntelyyn liittyvän ennustettavuuden parantamisen pitäisi myös osaltaan auttaa synnyttämään investointeja, joita tarvitaan lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä.

- (4) Sääntelyn ennustettavuus on olennaisen tärkeää uuteen ja parannettuun infrastruktuuriin liittyvien tehokkaiden investointien ja innovoinnin edistämiseksi. On tärkeää, että sääntely pysyy johdonmukaisena ja vakaana pitkällä aikavälillä, jotta investoijille voidaan luoda luottamusta, jota tarvitaan kestävien liiketoimintamallien kehittämiseksi. Jotta voitaisiin luoda tarvittavaa ennustettavuutta pidemmällä ajanjaksolla, eli yksittäistä markkinakatsausta pidemmällä aikavälillä, kansallisten sääntelyviranomaisten olisi selvennettävä toimenpiteissä, joissa määrätään sääntelyjärjestelmän mukaisia korjaavia toimia, mahdollisimman tarkasti, millainen vaikutus ennakoitavissa olevilla markkinaolosuhteiden muutoksilla voi olla kyseisiin korjaaviin toimiin.
- (5) Direktiivin 2002/21/EY 7 artiklan nojalla komissiolle ilmoitettujen toimenpide-ehtotusten arvioinnin yhteydessä on käynyt ilmi, että Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/19/EY ⁽²⁾ 10 artiklan mukaisten syrjimättömyysvelvoitteiden ja 13 artiklan mukaisten hintavalvontaa ja kustannuslaskentaa koskevien velvoitteiden soveltamisessa esiintyy unionissa edelleen huomattavia eroja komission suosituksessa 2007/879/EY ⁽³⁾ tarkoitetuilla verkkoinfrastruktuurin käyttöoikeuksien tukku-markkinoilla (markkina 4) ja laajakaistayhteyksien tukku-markkinoilla (markkina 5).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/19/EY, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2002, sähköisten viestintäverkkojen ja niiden liitännäistoimintojen käyttöoikeuksista ja yhteenliittämisestä (käyttöoikeusdirektiivi) (EYVL L 108, 24.4.2002, s. 7).

⁽³⁾ Komission suositus 2007/879/EY, annettu 17 päivänä joulukuuta 2007, sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/21/EY mukaisesti ennakkosääntelyn alaisiksi tulevista merkityksellisistä tuote- ja palvelumarkkinoista sähköisen viestinnän alalla ("merkityksellisiä markkinoita koskeva suositus") (EUVL L 344, 28.12.2007, s. 65).

⁽¹⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 33.

- (6) Direktiivin 2002/19/EY 10 artiklaan perustuvat sääntelylliset velvoitteet vaihtelevat edelleen huomattavasti unionissa, myös silloin kun markkinoiden ongelmat ovat hyvin samankaltaisia. Vaikka yhä useammat kansalliset sääntelyviranomaiset ovat äskettäin harkinneet yleisen syrjimättömyysvelvoitteen yksityiskohtaisempaa soveltamista käyttämällä keskeisiä suoritusindikaattoreita ja varmistamalla, että käyttöoikeudet ovat ehdottoman tasapuolisia, komissiolle direktiivin 2002/21/EY 7 artiklan nojalla ilmoitetut toimenpide-ehdotukset osoittavat tältä osin, että kansallisten sääntelyviranomaisten lähestymistavat poikkeavat huomattavasti toisistaan velvoitteen soveltamisalan, soveltamisen, noudattamisen seurannan ja täytäntöönpanon osalta; tämä koskee erityisesti valittua vastaavuusmallia (jos sellaista yleensä sovelletaan).
- (7) Myös direktiivin 2002/19/EY 13 artiklan mukaisesti markkinoille 4 ja 5 asetetut käyttöoikeuksien hinnoittelua koskevat sääntelylliset velvoitteet vaihtelevat huomattavasti unionin eri jäsenvaltioissa, vaikka tällainen vaihtelu ei ole perusteltua kansallisten olosuhteiden erojen vuoksi. Tältä osin komissio on direktiivin 2002/21/EY 7 artiklan mukaisten toimivaltuuksiensa nojalla johdonmukaisesti kehottanut kansallisia sääntelyviranomaisia i) käyttämään asianmukaisia kustannuslaskentamenetelmiä ja varmistamaan liityntätuotteiden yhtenäinen hinnoittelu samassa arvoketjussa investointiportaiden periaatteen turvaamiseksi, ii) soveltamaan asianmukaisen kustannusmallin periaatteita johdonmukaisesti kaikkiin siihen liittyviin syöttötietoihin ja iii) tunnustamaan, että käyttöoikeuksien hintojen määrittelyssä on tärkeää käyttää nykyaikaisen ja tehokkaan verkon kustannuksia.
- (8) Kansallisten sääntelyviranomaisten omaksumien sääntelylähestymistapojen huomattavat vaihtelut näiden kahden korjaavan toimenpiteen suhteen jarruttavat sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen sisämarkkinoiden kehittymistä ja siten mahdollisesti suurien hyvinvointihyötyjen saavuttamista koko kansantaloudelle. Tällainen vaihtelu aiheuttaa sääntelyyn liittyvää epävarmuutta ja johtaa käyttöoikeuksien epäyhtenäiseen sääntelyyn, mikä rajoittaa mahdollisuuksia saavuttaa mittakaavaetuja.
- (9) Kun markkinoilla 4 ja/tai 5 havaitaan huomattavan markkinavoiman (HMV) operaattori, olisi sovellettava asianmukaisia korjaavia toimenpiteitä direktiivissä 2002/19/EY ja erityisesti sen 8 artiklan 4 kohdassa säädettyjen periaatteiden mukaisesti. Tässä suosituksessa esitetyt korjaavia toimenpiteitä on sovellettava direktiivien 2002/21/EY ja 2002/19/EY periaatteita noudattaen.
- (10) Tämä suositus on yhdenmukainen komission suosituksen 2010/572/EU ⁽¹⁾ kanssa, ja se pohjautuu siinä annettuihin komission ohjeisiin, jotka koskevat sääntelyjärjestelmän tiettyjen velvoitteiden soveltamista. Siinä esitetään

muun muassa yksityiskohtaisemmin, milloin kustannuslähtöistä tukkutason käyttöoikeutta NGA-laajakaistaverkkoon ei välttämättä tarvita, kuten suosituksen 2010/572/EU 36 kohdassa esitetään, ja esitetään skenaariorit, joiden vallitessa vahvistettujen kilpailua edistävien toimien pitäisi johtaa siihen, että kansalliset sääntelyviranomaiset poikkeavat NGA-verkkojen käyttöoikeuksien kustannuslähtöisyyttä koskevasta yleisestä periaatteesta, joka on ilmaistu suosituksen 2010/572/EU 25 kohdassa. Tämän johdosta tässä suosituksessa ja erityisesti sen johdanto-osan 25–28 kappaleessa ja 49 ja 50 kappaleessa sekä 58 kohdassa esitetyt periaatteet olisi otettava huomioon molempia suosituksia tulkittaessa.

- (11) Tässä suosituksessa käsitellään myös asioita, joita ei käsitellä suosituksessa 2010/572/EU, kuten direktiivin 2002/19/EY 10 artiklan johdonmukaista soveltamista ja johdonmukaista lähestymistapaa kupariverkon tukkutason käyttöoikeushintojen laskentaan.

SYRJIMÄTTÖMYYSVELVOITTEEN SOVELTAMINEN

Tasapuolisten käyttöoikeuksien varmistaminen

- (12) Yksi tärkeimmistä esteistä aidosti tasapuolisten toimintaedellytysten luomiselle sähköisten viestintäverkkojen käyttöoikeuksien hakijoille on sellaisen vertikaalisesti integroituneen operaattorin, jolla on huomattava markkina-voima (HMV-operaattori), tarjontaketjun loppupään sijoittuvan oman liiketoiminnan, kuten vähittäiskauppayksiköiden, edullisempi kohtelu hintasyrjinnän ja muun syrjinnän kautta (esimerkiksi syrjintä, joka liittyy palvelun laatuun, tiedonsaantiin, viivästystaktiikoihin, perusteettomiin vaatimuksiin ja tuotteiden perusominaisuuksien strategiseen suunnitteluun). Tältä osin on erityisen vaikeaa havaita ja korjata muihin tekijöihin kuin hintaan perustuvaa syrjintää pelkästään soveltamalla yleistä syrjimättömyysvelvoitetta. Sen vuoksi on tärkeää, että aidosti tasapuoliset käyttöoikeudet taataan soveltamalla tiukasti syrjimättömyysvelvoitteita ja käyttämällä tehokkaita keinoja, joilla voidaan seurata ja valvoa velvoitteiden noudattamista.
- (13) Muun kuin hintoihin liittyvän syrjinnän käsittelyn ja epäkäisyn osalta komissio on havainnut huomattavaa vaihtelua kansallisten sääntelyviranomaisten valitsemissa sääntelymalleissa. Komissio katsoo, että tuotantoponosten vastaavuus (Equivalence of Inputs, Eol) on periaatteessa varmin tapa suojautua tehokkaasti syrjinnältä, koska käyttöoikeuksien hakijat pystyvät kilpailemaan vertikaalisesti integroituneen HMV-operaattorin tarjontaketjun loppupään sijoittuvan oman liiketoiminnan kanssa käyttäen täsmälleen samoja säänneltyjä tukkutason tuotteita samoilla hinnoilla ja käyttäen samoja kaupankäyntiprosesseja. Lisäksi toisin kuin tuotoksen vastaavuuden (Equivalence of Output, EoO) mallilla, Eol-periaatteen avulla pystytään paremmin varmistamaan avoimuus ja puuttumaan epäsymmetrisen tiedon ongelmaan.

⁽¹⁾ Komission suositus 2010/572/EU, annettu 20 päivänä syyskuuta 2010, seuraavan sukupolven liityntäverkkojen käyttöoikeuksien sääntelystä (EUVL L 251, 25.9.2010, s. 35).

- (14) Direktiivin 2002/19/EY 8 artiklan 4 kohdan mukaan kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että sääntelylliset velvoitteet, jotka asetetaan HMV-operaattoriksi todetulle operaattorille, perustuvat havaitun ongelman luonteeseen ja ovat oikeasuhteisia kun otetaan huomioon direktiivin 2002/21/EY 8 artiklan 5 kohta ja erityisesti 8 artiklan 5 kohdan b alakohta. Säänneltyjen tukkutasen hyödykkeiden tarjoaminen EoI-pohjalta aiheuttaa todennäköisesti korkeammat velvoitteiden noudattamiskustannukset kuin lievemmät syrjimättömyysvelvoitteiden muodot, koska se vaatii järjestelmän mukauttamista. Lisäksi HMV-operaattori ei voisi hyödyntää eräitä vertikaalisia synergioita, sillä se saisi käyttää itse ainoastaan samoja tukkutasen tuotteita kun joita se toimittaa tai tarjoaa kilpailijoilleen. Näitä korkeampia noudattamiskustannuksia olisi kuitenkin arvioitava suhteessa hyötyihin, joita saadaan kovemasta kilpailusta tarjontaketjun loppupäässä.
- (15) Jos vaadittaisiin, että HMV-operaattori tarjoaa perinteisiä kuparipohjaisia tukkutasen hyödykkeitä olemassa olevissa järjestelmissä EoI-pohjalta, olisi tässä suhteessa vähemmän todennäköistä, että voidaan saavuttaa riittävät nettohyödyt oikeasuhteisuustestin läpäisemiseksi, koska kustannukset, jotka aiheutuisivat olemassa olevien tarjontaja- ja käyttötukijärjestelmien uudelleensuunnittelusta niiden saattamiseksi EoI-periaatteen mukaisiksi, olisivat korkeammat. Jos sitä vastoin vaaditaan, että HMV-operaattori tarjoaa EoI-pohjalta tukkutasen NGA-hyödykkeitä, joita monissa tapauksissa tarjotaan uusissa järjestelmissä, on todennäköistä, että pystytään saavuttamaan riittävät nettohyödyt ja että velvoite on oikeasuhteinen, koska velvoitteen noudattamiseen liittyvät lisäkustannukset, jotka aiheutuvat sen varmistamisesta, että hiljattain rakennetut järjestelmät ovat EoI-periaatteen mukaisia, olisivat suhteellisesti alhaisemmat. Ennen uusien hyödykkeiden toimittamista tarjontaketjun loppupäässä toimiville yksiköilleen HMV-operaattorin pitäisi voida sisällyttää EoI-periaate uusiin tuotteisiinsa jo niiden suunnitteluvaiheessa kohtuullisin kustannuksin.
- (16) Koska velvoitteen noudattamisesta aiheutuvat kustannukset voivat olla korkeat, saattaa olla kohtuutonta vaatia HMV-operaattoria soveltamaan EoI-periaatetta arvoketjun jokaisella tasolla. Siksi kansallisten sääntelyviranomaisten olisi ensin määriteltävä, millä tasolla EoI-periaatteen vaatimisesta saataisiin niiden kansallisissa olosuhteissa suurimmat hyödyt kilpailulle ja innovoinnille, ja arvioitava sitten, olisiko EoI-periaate asianmukainen ja oikeasuhteinen myös muilla tasoilla. Koska EoI-malli voi tuoda nopeammin innovaatioita vähittäismarkkinoille, EoI-malli olisi periaatteessa otettava käyttöön alhaisimmalla mahdollisella verkon tasolla, jossa kilpailusta saadaan toimivaa ja kestävää pitkällä aikavälillä. Jäsenvaltioissa, joissa on suuri määrä pienen mittakaavan HMV-operaattoreita, saattaa olla kohtuutonta vaatia, että jokainen näistä operaattoreista soveltaa EoI-periaatetta.
- (17) Jos kansalliset sääntelyviranomaiset toteavat, että velvoite tarjota säänneltyjä tukkutasen hyödykkeitä EoI-pohjalta ei ole oikeasuhteinen, olisi sovellettava EoO-mallia, jolla varmistetaan, että vaihtoehtoisille operaattoreille tarjottavat tukkutasen hyödykkeet – vaikka niissä ei käytetäkään samoja järjestelmiä ja prosesseja – ovat toimintojen ja hintojen suhteen vertailukelpoisia niiden hyödykkeiden kanssa, joita vertikaalisesti integroitunut HMV-operaattori itse kuluttaa.
- (18) EoI-periaatteen pakollista soveltamista koskeva päätös, jos se on asianmukainen, perusteltu ja oikeasuhteinen ja sitä edeltää direktiivin 2002/21/EY 6 ja 7 artiklan mukainen kuuleminen, on direktiivin 2002/19/EY 10 artiklan mukainen syrjimättömyysvelvoite, sanotun kuitenkaan rajoittamatta i) toimintojen eriyttämistä koskevan velvoitteen mahdollista asettamista direktiivin 2002/19/EY 13 a artiklan mukaisesti, kun kansallinen sääntelyviranomainen toteaa, että asianmukaisten velvoitteiden (mukaan lukien EoI-periaatteen kaltaiset syrjimättömyysvelvoitteet) avulla ei ole saavutettu todellista kilpailua; ii) direktiivin 2002/19/EY 13 b artiklan mukaista vapaaehtoista eriyttämistä; ja iii) suosituksen 2010/572/EU 28 kohdassa suositeltua kilpailuolosuhteiden analysointia alueilla, joilla on otettu yhteisesti käyttöön kuitu kotiin -verkkoja (fibre-to-the-home, FTTH).
- (19) Volyyrialennukset ja/tai pitkän aikavälin käyttöoikeushinnoittelua koskevat sopimukset ovat tärkeä väline, jolla edistetään NGA-investointeja, erityisesti tapauksissa, joissa käyttöönotto kuluttajien keskuudessa on edelleen alhaista, ja ne voivat olla yhteensopivia EoI- ja EoO-lähestymistavan kanssa. Jotta voidaan kuitenkin varmistaa, että tehokkaasti toimivat kilpailijat voivat tulla markkinoille, kansallisten sääntelyviranomaisten olisi hyväksyttävä volyyrialennukset, joita HMV-operaattorit tarjoavat tarjontaketjun loppupäähän sijoittuvalle omalle liiketoiminnalleen, esimerkiksi vähittäiskauppayksiköilleen, ainoastaan jos ne eivät ylitä suurinta volyyrialennusta, joka on tarjottu vilpittömässä mielessä käyttöoikeuksia hakeville kolmansille osapuolille. Samoin kansallisten sääntelyviranomaisten olisi hyväksyttävä pitkän aikavälin käyttöoikeushinnoittelua koskevat sopimukset, joita HMV-operaattorit tekevät tarjontaketjun loppupäähän sijoittuvan oman liiketoimintansa, kuten vähittäiskauppayksiköiden, kanssa, ainoastaan jos niissä ei ylitetä suurinta pitkän aikavälin käyttöoikeudesta annettavaa alennusta, joka on tarjottu vilpittömässä mielessä käyttöoikeuksia hakeville kolmansille osapuolille.
- HMV-operaattorin uuden vähittäistarjonnan teknisen toisinnettavuuden varmistaminen vähimmäisvaatimuksena**
- (20) Riippumatta kansallisen sääntelyviranomaisen määräämästä täydellisen vastaavuuden mallista, kun kansallinen sääntelyviranomainen päättää, että direktiivin 2002/19/EY 10 artiklan mukainen syrjimättömyysvelvoite on asianmukainen, oikeasuhteinen ja objektiivisesti perusteltu, tasapuolisten toimintaedellytysten kannalta on

tärkeää varmistaa, että vaihtoehtoiset käyttöoikeuksien hakijat voivat teknisesti toisintaa HMV-operaattorin vähittäistarjonnan vastaanottamansa säännellyn tukkutason hyödykkeen pohjalta. Vaikka kansallisten sääntelyviranomaisten ei tarvitse määrätä yksityiskohtaisesti asiaankuuluvien tukkutason liityntätuotteiden tarkkaa sisältöä, niiden olisi varmistettava, että uudelle vähittäispalvelulle tai palvelupaketille tehdään teknisen toisinnettavuuden testi, jossa tarkastellaan useita näkökohtia.

- (21) Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi teknistä toisinnettavuustestiä suorittaessaan tai HMV-operaattorin suorittaman testin tuloksia arvioidessaan otettava huomioon myös riski, että lopputuotemarkkinat monopolisoituvat uuden tarjonnan ja innovaatioiden vaikutuksen johdosta. Asiaankuuluvan tukkutason liityntätuotteen olisi esimerkiksi oltava käyttöoikeuksien hakijoiden saatavilla kohdullisen hyvissä ajoin ennen kuin HMV-operaattori aloittaa vastaavan vähittäistarjonnan, jotta HMV-operaattori ei saa perusteetonta ajoitusetua, kun otetaan huomioon tehokkaasti toimivan vaihtoehtoisen operaattorin tarve kehittää ja mukauttaa omia järjestelmiään ja prosessejaan, jotta se voi tarjota kilpailukykyistä uutta vähittäispalvelua.
- (22) Koska teknisen toisinnettavuuden varmistamisella on suuri merkitys kilpailun kannalta, on olennaisen tärkeää, että säännely HMV-palveluntarjoaja takaa uusien vähittäistarjoustensa teknisen toisinnettavuuden ennen niiden markkinoille saattamista ja jatkuvasti tämän jälkeen. Tästä syystä tekninen toisinnettavuustesti voidaan tehdä ennen uuden vähittäistarjonnan markkinoille saattamista ja sen jälkeen riippuen siitä, milloin kansallinen sääntelyviranomainen katsoo sen aiheelliseksi. Esimerkiksi kun kansallisen sääntelyviranomaisen kykyä julkistaa HMV-operaattorin kaupallisia tietoja rajoittavat kansallisen lainsäädännön mukaiset luottamuksellisuussäännöt, kansallinen sääntelyviranomainen voi päättää suorittaa teknisen toisinnettavuustestin vähittäispalvelujen käyttöönoton jälkeen.

SYRJIMÄTTÖMYYSVELVOITTEIDEN NOUDATTAMISEN SEURANTA

Keskeiset suoritusindikaattorit

- (23) Koska HMV-operaattorin itselleen toimittaman palvelun ja käyttöoikeuksia hakeville kolmansille osapuolille toimittaman palvelun laatua ei voida verrata täysin avoimesti, syrjintää on usein vaikea havaita ja siten valvoa

syrijimättömyysvelvoitteen noudattamista direktiivin 2002/19/EY 10 artiklan mukaisesti. Keskeiset suoritusindikaattorit ovat tarkoituksenmukaisin väline, jolla voidaan havaita mahdollinen syrjintä ja lisätä HMV-operaattorin säännelyjen tukkutason liityntätuotteiden toimitusten ja laadun läpinäkyvyyttä merkityksellisillä markkinoilla. Jotta voitaisiin lisätä avoimuutta ja kasvattaa markkinoiden luottamusta, kansalliset sääntelyviranomaiset voivat edistää asianmukaisilla toimialafoorumeilla HMV-operaattorin ja käyttöoikeuksia hakevien kolmansien osapuolten välistä sopimusta yksityiskohtaisista keskeisistä suoritusindikaattoreista ja varmistaa, että keskeiset suoritusindikaattorit auditoidaan ja julkaistaan tavalla, joka mahdollistaa mahdollisen syrjinnän havaitsemisen aikaisessa vaiheessa. Keskeisten suoritusindikaattorien tulisi liittyä tarjontasyklin keskeisiin toimintoihin ja kattaa sen kaikki vaiheet eli tilausprosessin, palvelun toimittamisen tai tarjoamisen, palvelun laadun, mukaan lukien viat ja vikojen korjausajat, sekä käyttöoikeuden hakijoiden siirtymisen erilaisten säännelyjen tukkutason hyödykkeiden välillä.

Palvelutasosopimukset ja palvelutason takeet

- (24) Jotta voitaisiin taata täysi syrjimättömyys, keskeisiä suoritusindikaattoreita olisi täydennettävä palvelutasosopimuksilla ja palvelutason takeilla. Palvelutasosopimuksilla varmistetaan, että käyttöoikeuksien hakijoille tarjotaan sovitunlaatuista palvelua, kun taas vastaavat palvelutason takeet ehkäisevät syrjintää. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi osallistuttava tiiviisti palvelutasosopimusten laadintaan, esimerkiksi hyväksymällä HMV-operaattorin laatimat palvelutasosopimukset osana lakisäätöistä viitetarjousta.

KUSTANNUSLASKENTAMENETELMÄ

Suosittelun kustannuslaskentamenetelmä

- (25) Sääntelyjärjestelmän tavoitteiden saavuttamiseksi tarvitaan sellaisiin käyttöoikeushintoihin johtava kustannuslaskentamenetelmä, jotka vastaavat mahdollisimman tarkasti tehokkaasti kilpailluilla markkinoilla odotettuja hintoja. Tällaisen kustannuslaskentamenetelmän olisi perustuttava nykyaikaiseen ja tehokkaaseen verkkoon, siinä olisi otettava huomioon tarve taata pitkällä aikavälillä vakaat ja ennustettavissa olevat kupariverkon tukkutason käyttöoikeushinnat, joissa vältetään merkittävät vaihtelut ja häiriöt, jotta investoinneille voidaan luoda selkeät puitteet, ja sen avulla olisi pystyttävä tuottamaan kustannuslähtöisiä kupariverkon tukkutason käyttöoikeushintoja, jotka toimivat ankkurina NGA-palveluille ja joissa otetaan asianmukaisesti ja johdonmukaisesti huomioon kupariverkosta NGA-verkkoon siirtymisestä aiheutuvien pienenevien volyymien vaikutus, eli vältetään kupariverkon tukkutason käyttöoikeushintojen keinotekoinen kohoaminen, mikä muutoin tapahtuisi sen seurauksena, että asiakkaat siirtyvät HMV-operaattorin NGA-verkkoon.

- (26) Kustannuslaskentamenetelmän keskeinen periaate on kustannusten kattaminen. Sillä varmistetaan, että operaattorit voivat kattaa tosiasiallisesti aiheutuneet kustannukset ja saada kohtuullisen tuoton sijoitetulle pääomalle.
- (27) Kustannuslaskentamenetelmässä, joka antaa asianmukaisen "rakenna tai osta" -signaalin, tasapainotetaan toimivalla tavalla tehokkaan markkinoille tulon varmistaminen ja riittävien kannustimien antaminen investoinneille ja erityisesti NGA-verkkojen käyttöönotolle ja siten uusien, nopeampien ja laadukkaampien laajakaistapalvelujen tarjoamiselle.
- (28) Suositellun kustannuslaskentamenetelmän olisi varmistettava avoimuus ja yhdenmukaisuus koko unionissa. Sen olisi myös varmistettava, että kansalliset erityisolosuhteet otetaan huomioon johdonmukaisen mallintamistavan puitteissa.
- (29) Alhaalta ylöspäin suuntautuva pitkän aikavälin lisäkustannuksiin ja lisäkorotukseen perustuva kustannuslaskentamenetelmä (bottom-up long-run incremental costs plus, BU LRIC+) täyttää parhaiten nämä tavoitteet säänneltyjen tukkutason liityntäpalvelujen hintoja määritettäessä. Tässä menetelmässä mallinnetaan lisäpääoma (mukaan lukien uponneet kustannukset) ja käyttökustannukset, joita oletetusti tehokkaalle operaattorille aiheutuu kaikkien liityntäpalvelujen tarjoamisesta, ja lisätään näihin yhteiskustannusten kattamiseen liittyvä korotus. BU LRIC+ -menetelmällä voidaan siten kattaa kaikki tosiasiallisesti ja tehokkaasti aiheutuneet kustannukset.
- (30) BU LRIC+ -menetelmässä lasketaan ennakoivasti (eli uusimman teknologian, odotetun kysynnän jne. pohjalta) ne nykykustannukset, joita tehokkaalle verkko-operaattorille aiheutuisi tänään sellaisen nykyaikaisen verkon rakentamisesta, joka pystyy toimittamaan kaikki vaaditut palvelut. BU LRIC+ -menetelmä antaa siten oikeita ja tehokkaita signaaleja markkinoille tuloa varten.
- (31) Kun kaapeli- ja kuituverkot (FttX) ja vähäisemmässä määrin matkaviestintäverkot (etenkin LTE-matkaviestintäverkot (Long Term Evolution)) kilpailevat kupariverkkojen kanssa, HMV-operaattorit reagoivat tähän kilpailu-uhkaan parantamalla kupariverkkojaan ja korvaamalla ne asteittain NGA-verkoilla. Tämän vuoksi, ja koska yksikään operaattori ei enää nykyään rakentaisi uutta puhdasta kupariverkkoa, BU LRIC+ -menetelmässä lasketaan nykyaikaisen tehokkaan NGA-verkon käyttöönoton nykykustannukset.
- (32) Tällainen tehokas NGA-verkko koostuisi kokonaan tai osittain optisista elementeistä, kansallisista olosuhteista riippuen, ja sen avulla pitäisi pystyä saavuttamaan Euroopan digitaalistrategiassa asetetut kaistanleveyteen, saatavuuteen ja käyttäjämääriin liittyvät tavoitteet.
- (33) NGA-verkon kaltaisen omaisuuden arvon arviointi nykyarvoina heijastaa parhaiten taustalla olevia kilpailuprosesseja ja erityisesti tämän omaisuuden toisinnettavuutta.
- (34) Toisin kuin teknisten laitteiden ja siirtovälineiden (esim. kuitu) kaltainen omaisuus, rakennustekninen infrastruktuuri (esim. kaapelikanavat, kaivannot ja pylväät) koostuu omaisuuseristä, joita ei todennäköisesti toisinneta. Teknologian muutoksen ja kilpailun ja vähittäiskysynnän tason ei odoteta mahdollistavan sitä, että vaihtoehtoiset operaattorit ottavat käyttöön rinnakkaista rakennusteknistä infrastruktuuria, ainakin silloin, kun olemassa olevaa rakennusteknistä infrastruktuuria voidaan käyttää uudelleen NGA-verkkoa käyttöönotettaessa.
- (35) Suositellussa kustannuslaskentamenetelmässä olemassa olevaa uudelleen käytettävää rakennusteknistä infrastruktuuria vastaava sääntelypoliittinen pääomapohja (Regulatory Asset Base, RAB) arvotetaan nykykustannuksina, joissa otetaan huomioon omaisuuden kulunut taloudellinen käyttöikä ja tätä kautta kustannukset, jotka säännelty HMV-operaattori on jo perinyt takaisin. Tämä lähestymistapa lähettää tehokkaita markkinoilletulosignaaleja rakenna tai osta -päätöksiä varten, ja sen avulla vältetään olemassa olevan uudelleenkäytettävän rakennusteknisen infrastruktuurin kustannusten yliperinnän vaara. Kustannusten yliperintä ei olisi perusteltua tehokkaan markkinoille tulon varmistamisen ja investointikannustimien säilyttämisen kannalta, koska rakentamisvaihtoehto ei ole taloudellisesti kannattava tässä omaisuusluokassa.
- (36) Olemassa olevan uudelleen käytettävän rakennusteknisen infrastruktuurin RAB-arvon nykykustannusten laskentaan käytettäisiin indeksointimenetelmää. Tällaista menetelmää pidetään parhaana sen käytännöllisyyden, luotettavuuden ja läpinäkyvyyden takia. Se perustuisi kustannuksia, kertyneitä poistoja ja varallisuuden myyntiä koskeviin tietoihin, siinä määrin kuin ne ovat saatavilla säännelty HMV-operaattorin lakisäätöistä tai muuhun sääntelyyn perustuvista kirjanpidosta ja tilinpäätöstiedoista, sekä johonkin julkisesti saatavilla olevaan hintaindeksiin, kuten vähittäishintaindeksiin.
- (37) Näin ollen olemassa olevaa uudelleen käytettävää rakennusteknistä infrastruktuuria vastaava alkuperäinen RAB-arvo olisi määritettävä sääntelypoliittisena kirjanpitoarvona, josta on vähennetty laskenta-ajankohtaan mennessä kertyneet poistot ja joka on korjattu asianmukaisella hintaindeksillä, kuten vähittäishintaindeksillä.
- (38) Alkuperäinen RAB-arvo sidottaisiin ja siirrettäisiin edelleen yhdeltä sääntelykaudelta toiselle. RAB-arvon sitominen varmistaa, että kun ei-toisinnettava uudelleen käytettävä rakennustekninen infrastruktuuri on täysin poistettu, tämä omaisuus ei enää ole osa RAB-arvoa ja eikä se siis enää muodosta kustannusta käyttöoikeuksien hakijalle, samalla tavoin kuin se ei enää ole kustannus HMV-operaattorille. Tällaisella lähestymistavalla varmistettaisiin myös riittävä korvaus HMV-operaattorille ja se loisi samalla sääntelyvarmuutta sekä HMV-operaattorille että käyttöoikeuksien hakijoille pidemmällä aikavälillä.

- (39) Aktiivisten kupariliittymien määrä pienenee, kun asiakkaat siirtyvät käyttämään kaapeli-, kuitu- ja/tai matkaviestintäverkkoja. Yhden tehokkaan NGA-verkon mallintaminen kupari- ja NGA-liityntätuotteille kumoaa inflatorisen volyymivaikutuksen, joka syntyy kupariverkkoa mallinnettaessa, kun kiinteän verkon kustannukset jaetaan pienenevälle määrälle aktiivisia kupariliittymiä. Se ottaa huomioon liikennevolyymin asteittaisen siirtämisen kupariverkoista NGA-verkkoihin, kun NGA-verkkoja otetaan käyttöön ja asiakkaat siirtyvät käyttämään niitä. Ainoastaan muihin sellaisiin infrastruktuureihin (esim. kaapeli, matkaviestintä) siirtyvä liikennevolyyymi, joita ei ole otettu huomioon kustannusmallissa, aiheuttaa yksikkökustannusten nousun.
- (40) Teknologiasta riippumattomuuden periaate ja erilaiset kansalliset olosuhteet huomioon ottaen kansalliset sääntelyviranomaiset tarvitsevat jonkin verran joustovaraa tällaisen nykyaikaisen ja tehokkaan NGA-verkon mallintamisessa. Tästä syystä NGA-verkko voi perustua mihin tahansa liityntäteknologiaan ja verkkotopologiaan, joka on operaattoreiden käytettävissä NGA-verkon käyttöönottoa varten.
- (41) FttH-verkkoa, FttC-verkkoa tai niiden yhdistelmää voidaan pitää nykyaikaisena ja tehokkaana NGA-verkkona. Tässä lähestymistavassa NGA-verkolle laskettuja kustannuksia olisi mukautettava kupariverkon erilaisten ominaispiirteiden huomioon ottamiseksi. Tämä edellyttää NGA-verkkoon perustuvan liityntätuotteen ja pelkästään kupariverkkoon perustuvan liityntätuotteen kustannuseron arviointia siten, että NGA-malliin tehdään asianmukaiset verkon tekniset mukautukset kupariverkon tukkutasen käyttöoikeushinnan määrittämiseksi. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi mallinnetun FttC-verkon omaisuusserien taloudellista käyttöikää määrittäessään otettava huomioon odotettu teknologian ja verkon kehitys verkon eri osissa.
- (42) Jos mallinnettavan NGA-verkon topologia poikkeaa kupariverkosta siinä määrin, ettei NGA-verkon teknisen mallin mukauttaminen ole mahdollista, kansalliset sääntelyviranomaiset voivat määrittää kupariverkon kustannukset mallintamalla NGA-kerrosverkon, jossa kaksi rinnakkaisista verkkoa (kupari- ja kuituverkko, joko FttH tai FttC) jakavat jossain määrin saman rakennusteknisen infrastruktuuriverkon. Tässä lähestymistavassa inflatorinen volyymivaikutus kumoutuisi rakennusteknisen infrastruktuurin osalta, koska mallinnetut kupari- ja kuituverkot jakaisivat rakennusteknisen infrastruktuurin. Näiden omaisuusserien yksikkökustannukset, jotka muodostavat suurimman osan liityntäverkon kustannuksista, pysyisivät siis ennallaan.
- Kustannuslaskentamenetelmän toteuttaminen**
- (43) Riittävän pitkä siirtymäaika on tarpeen, jotta voidaan välttää tarpeettomat häiriöt ja luoda vakaa ja läpinäkyvä sääntely-ympäristö. Koska kansallisten sääntelyviranomaisten olisi pantava täytäntöön suositeltu kustannuslaskentamenetelmä ja operaattoreiden on tämän jälkeen mukautettava liiketoimintasuunnitelmiaan vastaavasti, katsotaan aiheelliseksi vahvistaa siirtymäaika, joka ulottuu 31 päivään joulukuuta 2016 saakka. Kansallisten sääntelyviranomaisten ei tarvitse ylläpitää kupariverkon tukkutasen käyttöoikeushintojen laskentaan liittyviä kustannusmalleja olosuhteissa, joissa hintojen ennakkosääntelyä ei ole määrätty, esimerkiksi jos tällaisille palveluille ei ole kysyntää.
- (44) Sääntelyn läpinäkyvyyden ja ennustettavuuden periaatteiden mukaisesti ja ottaen huomioon tarve varmistaa hintojen vakaus komissio määrittelee hintojen vaihteluvälin, jonka sisällä se ennakoii kupariverkon täysin eriytettyjen tilaajayhteyksien unionin keskimääräisen kuukausittaisen vuokrahinnan (ilman veroja) olevan suositeltua kustannuslaskentamenetelmää sovellettaessa.
- (45) Vaihteluvälin päätarkoituksena on ohjata kansallisia sääntelyviranomaisia niiden toteuttaessa kustannuslaskentamenetelmää, jotta voidaan saavuttaa suosituksen yleinen tavoite eli kupariverkon käyttöoikeushintojen vakaus ja ennakoitavuus. Jos eritytyn kuparituloajayhteyden säännellyt kuukausivuokrat sijoittuvat jossain jäsenvaltiossa hintavaihteluvälin ulkopuolelle tämän suosituksen voimaantuloajankohtana, kyseisen jäsenvaltion kansallisten sääntelyviranomaisten olisi toteutettava suositeltu kustannuslaskentamenetelmä mahdollisimman pian. Näin ne voivat arvioida, edellyttääkö suositeltu kustannuslaskentamenetelmä hintojen asteittaista mukautusta 31 päivään joulukuuta 2016 mennessä, erityisesti jäsenvaltioissa, joissa käyttöoikeushinnat eivät tällä hetkellä ole kustannuslähtöisiä ja joissa tästä syystä tarvitaan suurempia hintamukautuksia. Selvyyden vuoksi olisi korostettava, että tässä suosituksessa ei edellytetä, että kansalliset sääntelyviranomaiset määräävät hintavaihteluvälille sijoittuvia käyttöoikeushintoja, kun ne soveltavat suositeltua kustannuslaskentamenetelmää tai 40 kohdan mukaisesti käytettävää menetelmää.
- (46) Käyttöoikeushintojen katsotaan olevan vakaita, vaikka niiden nimellisarvo seuraakin jotain trendiä. Ne eivät kuitenkaan saisi vaihdella merkittävästi tarkasteltavana olevana ajanjaksona, eli niiden tulee pysyä ennakoitavina.
- (47) Sääntelyn läpinäkyvyyden ja ennustettavuuden periaatteiden mukaisesti ja ottaen huomioon tarve varmistaa hintojen vakaus 40 kohdassa asetetut vaatimukset voidaan täyttää myös muilla nykyisin sovellettavilla menetelmillä kuin suositellulla kustannuslaskentamenetelmällä. Tämän periaatteen soveltamista yksittäisissä jäsenvaltioissa olisi arvioitava tapauskohtaisesti etukäteen, mistä syystä siitä olisi ilmoitettava komissiolle, BERECille ja muille kansallisille sääntelyviranomaisille hyvissä ajoin ennen 31 päivää joulukuuta 2016.
- (43) Riittävän pitkä siirtymäaika on tarpeen, jotta voidaan välttää tarpeettomat häiriöt ja luoda vakaa ja läpinäkyvä

(48) Ne kansalliset sääntelyviranomaiset, joiden resurssit ovat vähäiset, voivat poikkeuksellisesti tarvita vuotta 2016 pidemmälle ulottuvan lisäsiirtymäkauden suositellun kustannusmallin valmistelua varten. Tällaisissa olosuhteissa kansallisen sääntelyviranomaisen olisi harkittava väli-aikaisten hintakattojen asettamista sellaisen viitearvon pohjalta, jossa otetaan huomioon ainoastaan kansallisten sääntelyviranomaisten tämän suosituksen mukaisesti vahvistamien käyttöoikeushintojen keskiarvo. Tällä välin asianomaiset kansalliset sääntelyviranomaiset voivat pyytää BERECiltä käytännön tukea ja ohjeita, jotta voidaan korjata resurssien vähäisyys ja selvittää erityisesti suositellun kustannuslaskentamenetelmän täytäntöönpanon kustannuksista.

SÄÄNNELTYJEN TUUKKUTASON KÄYTTÖOIKEUSHINTOJEN VAHVISTAMATTA JÄTTÄMINEN NGA-VERKOISSA

(49) Erittäin nopeiden laajakaistapalvelujen tarjontaan nykyisin liittyvän kysynnän epävarmuuden vuoksi ja jotta voidaan edistää tehokkaita investointeja ja innovointia direktiivin 2002/21/EY 8 artiklan 5 kohdan d alakohdan mukaisesti, on tärkeää sallia NGA-verkkoihin investoiville operaattoreille tietynasteinen hintajousto, jotta ne voivat testata hintaluokkia ja toteuttaa markkinoille tunkeutumisen vaatimaa hinnoittelua. Tällä tavoin HMV-operaattorit ja käyttöoikeuksien hakijat voisivat jakaa osan investointiriskistä eriyttämällä tukkutason käyttöoikeushinnat käyttöoikeuksien hakijoiden sitoutumistason mukaan. Tämä voisi alentaa hintoja pitkäaikaisissa sopimuksissa, joissa taataan tietty volyyymi, ja osoittaisi, että käyttöoikeuksien hakijat ottavat kannettavakseen osan kysynnän epävarmuuteen liittyvistä riskeistä. Lisäksi hintojen joustavuus tukkutasolla on välttämätöntä, jotta sekä käyttöoikeuksien hakija että HMV-operaattorin vähittäismyyntiyksiköt voivat ottaa käyttöön eriytyvät hinnat laajakaistan vähittäismarkkinoilla, jotta ne voivat ottaa entistä paremmin huomioon kuluttajien mieltymykset ja edistää erittäin nopeiden laajakaistapalvelujen yleistymistä.

(50) Jotta voidaan 48–57 kohdan mukaisesti estää se, että tällainen hintajousto johtaa liian korkeisiin hintoihin markkinoilla, joilla operaattorilla on todettu olevan huomattava markkinavoima, siihen olisi liityttävä suoja-toimia kilpailun turvaamiseksi. Tätä varten tiukempaa syrjintätoimivyyksivetoitetta, eli EoI-periaatetta ja teknistä toisinnettavuutta, olisi täydennettävä lopputuotteiden taatulla taloudellisella toisinnettavuudella kupariverkon tukkutason liityntätuotteiden hintasääntelyn yhteydessä.

(51) Jotta voidaan varmistaa läpinäkyvyys ja helpottaa investointiympäristön kehityksen seuranta NGA-laajakaistaverkoissa ja kilpailuedellytysten kehityksen seuranta, kansallisten sääntelyviranomaisten olisi pyydettävä HMV-operaattoreita toimittamaan kansalliselle sääntelyviranomaiselle säännöllisesti ajan tasalla olevia tietoja, mukaan lukien investointisuunnitelmat ja NGA-verkkojen

käyttöönottosuunnitelmat. Tällaisen seurannan tulokset tarjoavat materiaalia myös johdanto-osan 69 kappaleessa tarkoitettuun BERECin ja komission asiantuntijaverkoston toteuttamaan seuranta-prosessiin.

(52) Kun otetaan huomioon joustavan hinnoittelun hyödyt näissä olosuhteissa, suositellussa lähestymistavassa samanlaisia toimintoja tarjoavien NGA-verkon passiivisten tukkutason hyödykkeiden tai NGA-verkon ei-fyysisten tai virtuaalisten tukkutason hyödykkeiden tukkutason käyttöoikeushintojen katsotaan olevan riittävästi rajoitettuja (eli hintoihin liittyvät kilpailuongelmat katsotaan riittävästi käsitellyiksi), kun: i) vähittäishintoihin voidaan osoittaa kohdistuvan rajoitus, joka johtuu infrastruktuurikilpailusta tai kustannuslähtöisten kupariverkon tukkutason käyttöoikeushintojen aiheuttamasta hinta-ankkurista, ja ii) etukäteen tehtävä taloudellisen toisinnettavuuden testi on toteutettu tapauksissa, joissa tukkuhintojen sääntelyä ei tulisi määrätä, ja iii) tukkutason liityntäpalvelut on velvoitettu tarjottaviksi EoI-pohjalta. Toisin sanoen kun EoI-periaatetta sovelletaan ja kansalliset sääntelyviranomaiset katsovat, että edellä mainitut kilpailua suojaavat toimenpiteet ovat käytössä, kansallisten sääntelyviranomaisten ei tulisi asettaa säänneltyä käyttöoikeushintaa näille NGA-verkon tukkutason hyödykkeille.

(53) NGA-verkon aktiivisten tukkutason hyödykkeiden osalta riittävät kilpailua suojaavat toimenpiteet ovat olemassa, jos käyttöoikeuksien hakijat voivat tukeutua verkkoinfrastruktuurin käyttöoikeuksien markkinoilla tarjontaketjun alkupään tuotteisiin (esimerkiksi eriytyvät yhteydet tai virtuaalisesti eriytyvät yhteydet), joita tarjotaan EoI-pohjalta, sillä edellytyksellä, että tällaisten tarjontaketjun alkupään tuotteiden tosiasiallinen käyttöönotto tai vaihtoehtoisten infrastruktuurien saatavuus luo osoitettavissa olevan vähittäishintarajoituksen siten, ettei tukkutasolla tarvita muita suoja-toimenpiteitä.

(54) Tällainen osoitettavissa oleva vähittäishintarajoitus ei olisi riittävän vahva, jotta sen perusteella voitaisiin päätellä, että merkityksellisillä tukkumarkkinoilla on todellista kilpailua ja ettei yhdelläkään operaattorilla ole siten huomattavaa markkinavoimaa. Tällaisen vähittäishintarajoituksen pitäisi kuitenkin estää operaattoria, jolla on huomattava markkinavoima tukkutasolla, asettamasta kohtuuttomia vähittäismyyntihintoja.

(55) Säänneltyjen tukkutason käyttöoikeushintojen asettamatta jättäminen tai tällaisen hintasääntelyn poistaminen NGA-verkoissa 48 ja 49 kohdan mukaisesti ei rajoita sellaisiin riittämättömiin marginaaleihin kohdistuvien toimenpiteiden toteuttamista, jotka on havaittu taloudellista toisinnettavuutta koskevassa testissä, joka on esitetty tässä suosituksessa kilpailun suojaamiseksi tapauksissa, joissa HMV-operaattorille ei tulisi määrätä tukkutason hintasääntelyä.

- (56) Jos HMV-operaattorin perinteisessä liityntäverkossa tarjoama tuote ei enää pysty aiheuttamaan osoitettavissa olevaa vähittäishintarajoitusta NGA-tuotteelle (esimerkiksi kupariverkon sulkemisen vuoksi), se voidaan periaatteessa korvata NGA-pohjaisella tuotteella, joka on räätälöity siten, että sillä on samat tuoteominaisuudet. Ei ole kuitenkaan odotettavissa, että tällaista NGA-pohjaista hinta-ankkuria tarvittaisiin lähitulevaisuudessa tai ennen vuotta 2020.
- (57) Kansallisen sääntelyviranomaisen olisi vahvistettava Eol-periaatteen täytäntöönpanoprosessi kuultuaan ensin HMV-operaattoria ja asianomaisia osapuolia. Hyväksytyyn toimenpiteeseen pitäisi sisältyä yksityiskohtainen etenemissuunnitelma, jossa vahvistetaan keskeiset välitavoitteet, jotka ovat tarpeen, jotta Eol-periaate voidaan panna täysimääräisesti täytäntöön asiaankuuluvien käyttöoikeustuotteiden osalta.
- (58) Vahvasta sitoutumisesta syrjimättömyystoimenpiteiden viipymättömään täytäntöönpanoon saatavan hyödyn pitäisi tarjota riittävä suoja, jotta hintajousto voidaan sallia ennen etenemissuunnitelman täydellistä toteuttamista, ja sillä voi olla välitön myönteinen vaikutus investointikannustimiin. Toisaalta kansallisille sääntelyviranomaisille on jätettävä harkintavaltaa sen suhteen, milloin hintajousto pannaan täytäntöön, jotta voidaan suojata kilpailua ja erityisesti välttää riski, että nykyisille käyttöoikeussopimuksille aiheutuu häiriöitä.
- (59) Jos säännelty HMV-operaattori ei pysty noudattamaan etenemissuunnitelmaan sisältyviä sitoumuksiaan, tästä pitäisi seurata seuraamuksia, joilla on pelotevaikutus. Erityisesti yhden tai useamman etenemissuunnitelmaan sisältyvän välitavoitteen noudattamatta jättämisen tulisi johtaa sen olettamuksen peruuttamiseen, että Eol-periaatetta sovelletaan, kuten tämän suosituksen 51 kohdassa esitetään. Tämän seurauksena syrjimättömyysehtoja, jotka koskevat säänneltyjen tukkutason käyttöoikeushintojen asettamista tai ylläpitämättä jättämistä NGA-verkoissa, ei enää täydetä, ja tämän pitäisi johtaa säänneltyjen tukkutason käyttöoikeushintojen uudelleenasettamiseen tai siihen, että kansallinen sääntelyviranomaisen käyttää toimivaltaansa määrätä seuraamuksia sääntelyjärjestelmän mukaisesti.
- (60) Jotta säännelty tukkutason käyttöoikeushinnat voidaan asettaa sen jälkeen, kun 54 kohdassa vahvistettua syrjimättömyysvelvoitetta ei ole noudatettu, ilman, että kansallisten sääntelyviranomaisten tarvitsee tehdä uusi markkina-analyysi, tällaisten mahdollisten seurausten tulisi olla osa alun perin ilmoitettua toimenpidettä eivätkä markkinatiedot, joiden pohjalta kansallinen sääntelyviranomaisen teki alkuperäisen markkina-analyysin, saisi olla muuttuneet olennaisesti. Uuden markkina-analyysin tekemistä koskevan vaatimuksen puuttuminen ei rajoita tarvetta ilmoittaa korjaavia toimenpiteitä koskevista muutoksista 7 artiklan menettelyä noudattaen.
- (61) Kansallisen sääntelyviranomaisen olisi tehtävä taloudellisen toisinnettavuuden testi sen selvittämiseksi, pystyvätkö vaihtoehtoiset käyttöoikeuksien hakijat taloudellisesti toisintamaan HMV-operaattorin tarjoaman tarjontaketjun loppupään tarjonnan saatavilla olevalla säännellyllä tukkutason hyödykkeellä tapauksissa, joissa tukkutason hintasääntelyä ei tulisi määrätä.
- (62) Koska NGA-pohjaisten vähittäispalvelujen nykyiseen kysyntään liittyy epävarmuustekijöitä, HMV-operaattorit, joiden NGA-pohjaisiin tukkutason hyödykkeisiin ei sovelleta säänneltyjä käyttöoikeushintoja, voivat käyttää markkinoille tunkeutumista edistäviä hinnoittelustrategioita kasvattaakseen tällaisten NGA-pohjaisten vähittäispalvelujen kysyntää. Taloudellisen toisinnettavuuden testin tarkoituksena on varmistaa, yhdessä muiden käyttöön otettujen kilpailua suojaavien toimenpiteiden kuten Eol-periaatteen, teknisen toisinnettavuustestin ja kupariverkon hinta-ankkurista johtuvan osoitettavissa olevan vähittäishintarajoituksen tai vaihtoehtoisten infrastruktuurien kanssa, että HMV-operaattorit eivät käytä hintajoustoa väärin sulkeakseen (mahdolliset) kilpailijat pois markkinoilta. Liitteessä II annetut ohjeet rajoittuvat 56 kohdan soveltamiseen.
- (63) Tällainen testi ei rajoita jälkikäteen tehtäviä hintaruuviteitä, joita komissio ja/tai toimivaltaiset kansalliset viranomaiset soveltavat kilpailulainsäädännön mukaisesti. Myös kansalliset sääntelyviranomaiset voivat soveltaa etukäteen tehtävää hintaruuviteistä säännelyihin tukkutason hyödykkeisiin sen varmistamiseksi, että kuparipohjaisten käyttöoikeustuotteiden tukkutason hinnat eivät haittaa kilpailua vähittäistasolla, tai varmistaa riittävän taloudellisen tilan erilaisten kupariverkon liityntähyödykkeiden välille. Markkinoille tunkeutumista edistäviä hinnoittelustrategioita ei pitäisi kuitenkaan soveltaa perinteisten kuparipohjaisten hyödykkeiden osalta, kun otetaan huomioon markkinoiden kypsyys ja kuparipohjaisiin tukkutason hyödykkeisiin yleensä sovellettava kustannuslähtöisyys.
- (64) Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi varmistettava, että HMV-operaattorin vähittäishinnan ja NGA-verkon tukkutason hyödykkeen hinnan välinen marginaali kattaa tarjontaketjun loppupään lisäkustannukset ja kohtuullisen prosenttiosuuden yhteiskustannuksista. Kun HMV-operaattorille ei tulisi määrätä NGA-verkon tukkutason hyödykkeiden hintasääntelyä ja toteutetaan muita suojatoimenpiteitä tämän suosituksen mukaisesti, taloudellisen toisinnettavuuden puuttuminen voidaan näyttää toteen osoittamalla, että HMV-operaattorin omat tarjontaketjun loppupään vähittäiskauppayksiköt eivät voisi toimia kannattavasti, jos niiltä perittäisiin sama tarjontaketjun alkupään hinta kuin minkä HMV-operaattori perii kilpailijoiltaan (yhtä tehokkaan toimijan (equally efficient operator, EEO) testi). Käyttämällä EEO-vaatimusta kansalliset sääntelyviranomaiset voivat tukea HMV-operaattoreiden investointeja NGA-verkkoihin ja edistää innovointia NGA-pohjaisten palvelujen tarjonnassa.

- (65) Jos markkinoilla vallitsevat erityiset olosuhteet, esimerkiksi jos markkinoille pääsy tai laajentuminen on aikaisemmin estetty, kansalliset sääntelyviranomaiset voivat tehdä mittakaavamukautuksia HMV-operaattorin kustannuksiin, jotta voidaan varmistaa, että taloudellinen toisinnettavuus on käytännössä mahdollista. Tällaisissa tapauksissa kansallisen sääntelyviranomaisen määrittämän kohtuullisesti tehokkaan mittakaavan ei pitäisi ylittää sellaisen markkinarakenteen kustannusmittakaavaa, jolla toimii riittävä määrä ehdot täyttäviä operaattoreita toimivan kilpailun varmistamiseksi.
- (66) Kansallisen sääntelyviranomaisen olisi vahvistettava ja julkistettava etukäteen markkina-analyysin jälkeen hyväksymässään toimenpiteessä menettely ja parametrit, joita se soveltaa toteuttaessaan etukäteen tehtävän taloudellisen toisinnettavuuden testin. Kansallinen sääntelyviranomaisen voi tehdä testin ennen kuin HMV-operaattori käynnistää uuden vähittäistarjonnan, esimerkiksi jos kansallisen sääntelyviranomaisen mielestä olisi asianmukaista yhdenmukaistaa taloudellisen toisinnettavuuden testin ajoitus teknisen toisinnettavuustestin kanssa, jos myös se tehdään ennen uuden vähittäistarjonnan markkinoille saattamista. Kansallisen sääntelyviranomaisen ei tarvitse tehdä testiä jokaiselle uudelle vähittäistarjonnalle, vaan ainoastaan lippulaivatuoille, jotka kansallinen sääntelyviranomaisen määrittelee. Kansallinen sääntelyviranomaisen voi tehdä testin omasta aloitteestaan, esimerkiksi sellaisen toimenpiteen toteuttamisen alkuvaiheessa, joka sallii joustavan hinnoittelun NGA-verkoissa, erityisesti jos aiemmin on asetettu säännelty tukkutaso käyttöoikeushinnat, tai vastatakseen markkinoiden rakenteessa tapahtuneisiin muutoksiin, esimerkiksi tekniikan kehityksen seurauksena.
- (67) Kansallisen sääntelyviranomaisen etukäteen vahvistaman taloudellisen toisinnettavuuden testin olisi oltava riittävän yksityiskohtainen ja siihen olisi sisällyttävä vähintään asiankuuluvat parametrit, joiden avulla voidaan varmistaa ennakoitavuus ja tarvittava avoimuus operaattoreiden kannalta. Kansallisten sääntelyviranomaisen olisi sovellettava LRIC+-mallia ja otettava huomioon HMV-operaattorin tarkastetut tarjontaketjun loppupään kustannukset ja arvioitava merkityksellisimpien vähittäistuotteiden, mukaan lukien laajakaistapalvelut (lippulaivatuoitteet), ja sellaisten säänneltyjen NGA-verkon liityntähyödykkeiden välillä ansaittu marginaali, joita käytetään eniten tai jotka on ennakoitava lähestymistapaa käyttäen määritelty merkityksellisimmiksi tällaisten vähittäistuotteiden toimittamisen kannalta tarkasteltavalla markkinaselvitysjaksolla. Testin rakenteella eli sillä, että käytetään HMV-operaattorin tarkastettuja tarjontaketjun loppupään kustannuksia ja testi tehdään ainoastaan lippulaivatuoille, pyritään varmistamaan, ettei tämä suoja-toimenpide rajoita NGA-investointeja eikä suosittelun hintajouston vaikutusta. Jotta poistettaisiin ristiintukemisen mahdollisuus palvelupakettiin tai -kokonaisuuteen sisältyvien erilaisten tuotteiden välillä, kansallisten sääntelyviranomaisen olisi tehtävä testi ainoastaan yhdellä tasolla eli vähittäispalvelujen ja käyttöoikeuksien hakijoiden kannalta merkityksellisimpien NGA-liityntähyödykkeiden välillä (esimerkiksi kuituliittymä jakokaapin tasolla, virtuaalinen eriyttäminen). Uudesta NGA-liityntähyödykkeestä voi kuitenkin ajan mittaan tulla merkittävämpi (esimerkiksi kuituyhteyden eriyttäminen optisessa ristikytkenäkeskuksessa (Optical Distribution Frame, ODF)), jolloin taloudellisen toisinnettavuuden testi olisi tehtävä suhteessa tähän uuteen hyödykkeeseen alun perin yleisimmin käytetyn hyödykkeen sijasta. Jos kansalliset kilpailuolosuhteet osoittavat, että käytetyn NGA-liityntähyödykkeen suhteen esiintyy maantieteellisiä eroja (esimerkiksi maaseudun ja tiheästi asutujen alueiden välillä), kansallisten sääntelyviranomaisen olisi muutettava testiä sen mukaan, mitkä erityiset hyödykkeet on määritelty kaikkein merkityksellisimmiksi.
- (68) Voi olla, että kansalliset sääntelyviranomaiset eivät löydä edellä mainittuja kilpailupaineita koko määriteltyjen markkinoiden alueelta. Jos kansallinen sääntelyviranomaisen ei voi päätellä, että eri kilpailuolosuhteet ovat muuttumattomia ajan kuluessa ja että ne voisivat oikeuttaa alueellisten markkinoiden määrittelyä, kansallisten sääntelyviranomaisen olisi kuitenkin harkittava mahdollisuutta vastata näihin toisistaan poikkeaviin kilpailuolosuhteisiin soveltamalla eriytettyjä korjaavia toimenpiteitä, esimerkiksi poistamalla tukkuhintojen sääntelyn ainoastaan niillä alueilla, joilla tarvittavat kilpailun suoja-toimenpiteet voidaan todeta. Jos kansallinen sääntelyviranomaisen katsoo kilpailu- ja sääntelyolosuhteiden olevan sellaiset, että HMV-operaattorin hinnanasetteluun kohdistuu riittävä rajoitus, kansallinen sääntelyviranomaisen voi sääntelyjärjestelmän mukaisesti jättää määräämättä hintasääntelyn. Direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) 13 a artiklan mukaisesti toteutettu toimintojen eriyttäminen tai sen 13 b artiklan mukaisesti toteutettu vapaaehtoinen eriyttäminen olisi otettava asianmukaisesti huomioon arvioitaessa, onko tarkoituksenmukaista jättää hintasääntely määräämättä seuraavan sukupolven verkoille.
- (69) BEREC ja komissio ovat yhtä mieltä siitä, että tämän suosituksen täytäntöönpanoa seurataan tiiviisti komission ja BERECin välisessä asiantuntijaverkostossa. Erityisesti seurataan suosituksen käytännön vaikutuksia, etenkin vaikutuksia investointeihin, kilpailuun ja vähittäishintoihin. Tarvittaessa annetaan lisäohjeita kansallisille sääntelyviranomaisille. Tällä tavoin mahdollisiin tahattomiin seurauksiin pitäisi voida puuttua viipymättä ja yhteistyön hengessä. Asiantuntijaverkosto hyödyntää kansallisten sääntelyviranomaisen toimittamia ajantasaisia tietoja operaattoreiden investointisuunnitelmista ja NGA-verkkojen käyttöönottosuunnitelmista siten kuin 55 kohdassa esitetään,

ON ANTANUT TÄMÄN SUOSITUKSEN:

TARKOITUS JA SOVELTAMISALA

1. Tämän suosituksen tavoitteena on parantaa sääntelyedellytyksiä, joita tarvitaan toimivan kilpailun edistämiseksi, sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen sisämarkkinoiden toiminnan tehostamiseksi ja seuraavan sukupolven liityntäverkkoihin (NGA-verkkoihin) tehtävien investointien kannustamiseksi. Se myötävaikuttaa teknologianeutraalilla tavalla Eurooppa 2020 -strategian yleisiin tavoitteisiin lisätä kasvua ja työpaikkoja, edistää innovointia ja viime kädessä tehokkaampia digitaalisia palveluja loppukäyttäjille unionissa ja edesauttaa digitaalista osallisuutta. Sen tavoitteena

on myös parantaa oikeusvarmuutta ja sääntelyn ennustettavuutta ottaen huomioon NGA-verkkoihin tehtävien investointien pitkä aikajänne.

2. Jos kansalliset sääntelyviranomaiset katsovat direktiivin 2002/21/EY 15 artiklan ja 16 artiklan 4 kohdan mukaisten markkina-analyysemenettelyjen yhteydessä, että 5 kohdassa tarkoitettulla markkinalla ei ole todellista kilpailua, ja yksilöivät yrityksiä, joilla yksittäin tai yhdessä on huomattava markkinavoima (HMV) kyseisellä markkinalla (HMV-operaattor(e)ina), niiden on määrättävä soveltuvin osin yhteensiirtämiseen ja/tai käyttöoikeuksiin liittyviä syrjimättömyysvelvoitteita direktiivin 2002/19/EY 10 artiklan mukaisesti sekä hintavalvontaa ja kustannuslaskentaa, erityisesti kustannuslähtöisyyttä, koskevia velvoitteita direktiivin 2002/19/EY 13 artiklan mukaisesti.
3. Tämä suositus koskee mainittujen velvoitteiden soveltamista, ja siinä esitetään yhteinen lähestymistapa niiden johdonmukaisen ja tuloksellisen täytäntöönpanon edistämiseksi perinteisissä ja NGA-verkoissa siltä osin kuin niissä voidaan tarjota laajakaistapalveluja.
4. Tässä suosituksessa annetaan lisäohjeita suosituksessa 2010/572/EU vahvistetuista sääntelyllisistä periaatteista ja erityisesti olosuhteista, joissa tukkutasen käyttöoikeuksien hintasääntelyä olisi sovellettava ja joissa ei.
5. Tässä suosituksessa esitettyjä periaatteita sovelletaan suosituksessa 2007/879/EY tarkoitettuihin verkkoinfrastruktuurin käyttöoikeuksien tukkumarkkinoihin (markkina 4) ja laajakaistayhteyksien tukkumarkkinoihin (markkina 5) tai mihin tahansa kansallisten sääntelyviranomaisten markkina-analyyseissä yksilöimiin ennakkosääntelyn alaisiksi tuleviin markkinoihin, jotka korvaavat kyseiset markkinat ja käsittävät samat verkkokerrokset. Tähän sisältyvät muun muassa i) rakennusteknisen infrastruktuurin käyttöoikeudet, ii) kupari- ja kuitutilaajayhteyksien eriytetty tarjonta, iii) kuparipohjaisten tilaajayhteyksien osien eriytetty tarjonta, iv) ei-fyysiset tai virtuaaliset verkkoyhteydet ja v) tukkutasen laajakaistayhteydet (bittivirtapalvelut) kupari- ja kuituverkoissa (mihin sisältyvät muun muassa ADSL, ADSL2+, VDSL ja Ethernet).

MÄÄRITELMÄT

6. Tässä suosituksessa sovelletaan direktiivien 2002/21/EY ja 2002/19/EY sekä suosituksen 2010/572/EU määritelmiä. Lisäksi tässä suosituksessa tarkoitetaan
 - a) 'alhaalta ylöspäin suuntautuvalla mallintamisella' lähestymistapaa, jossa kustannusmallin kehittämisen lähtökohdaksi otetaan tilaajien ja liikenteen määrinä ennakoitu kysyntä. Siinä mallinnetaan ennakoitua kysynnän tyydyttämiseksi tarvittava tehokas verkko ja arvioidaan

tähän liittyvät kustannukset teoreettisen verkkoteknisen mallin avulla käyttämällä kustannusten laskennan perustana tehokasta verkkoa, jossa käytetään laajamittaisissa verkoissa käytettävää uusinta teknologiaa.

- b) 'yhteiskustannuksilla' yhdessä tuotetuista tuotteista tai palveluista johtuvia yhteisiä kustannuksia, joita ei voi osoittaa millekään yksittäiselle tuotteelle tai palvelulle;
- c) 'kupariverkon hinta-ankkurilla' kustannuslähtöistä kupariverkon tukkutasen liityntätuotetta, joka rajoittaa NGA-hintoja siten, että NGA-palvelut hinnoitellaan sen mukaan, kuinka paljon kuluttajat ovat halukkaita maksamaan lisäkapasiteetista ja -toiminnoista, jotka NGA-pohjainen vähittäistuote pystyy tarjoamaan verrattuna kuparipohjaiseen vähittäistuotteeseen;
- d) 'nykyarvolla' kustannuksia, jotka saadaan tulokseksi arvostamalla omaisuuserä sen jälleenhankinta-arvoon eli kustannukseen, joka aiheutuu sen korvaamisesta joko samalla omaisuuserällä tai toisella omaisuuserällä, jolla on samat suoritusomaisuudet, ottaen huomioon kuluminen ja tehokkuuden vuoksi tehtävät muutokset;
- e) 'poistomenetelmillä' menetelmiä, joiden mukaisesti omaisuuserän arvo jaetaan koko sen käyttöiälle ja jotka näin ollen vaikuttavat omaisuuserän omistajalle sallittujen tuottojen profiiliin tiettyinä ajanjaksona;
- f) 'tarjontaketjun loppupään kustannuksilla' vähittäiskauppan toimintojen, kuten markkinoinnin, asiakashankinnan ja laskutuksen, kustannuksia sekä muita verkkokustannuksia, jotka aiheutuvat tukkutasen liityntäpalveluun jo sisältyvien verkkokustannusten lisäksi;
- g) 'tuotantopanosten vastaavuudella' (Equivalence of Inputs, EoI) palvelujen ja tiedon tarjoamista sisäisille käyttöoikeuksien hakijoille ja kolmansille käyttöoikeuksien hakijoille samoin ehdoin ja edellytyksin, mukaan lukien hintataso ja palvelun laatutaso, samalla aikajänteellä käyttäen samoja järjestelmiä ja prosesseja sekä samalla luotettavuus- ja suoritusasteella. Näin määriteltyä tuotantopanosten vastaavuutta voidaan soveltaa liityntätuotteisiin, niihin kuuluviin palveluihin ja liitännäispalveluihin, joita tarvitaan tukkutasen hyödykkeiden tarjoamiseksi sisäisille ja kolmansille käyttöoikeuksien hakijoille;
- h) 'tuotoksen vastaavuudella' (Equivalence of Output, EoO) tukkutasen hyödykkeiden tarjoamista käyttöoikeuden hakijoille tavalla, joka hinnan ja toiminnallisuuden puolesta vastaa niitä tukkutasen hyödykkeitä, jotka HMV-operaattori tarjoaa sisäisesti omaan, tarjontaketjun loppupäähän sijoittuvaan liiketoimintaansa, vaikka käytettävät järjestelmät ja prosessit olisivat erilaisia;

- i) 'lisäkustannuksilla' kustannuksia, jotka liittyvät välittömästi yrityksen tietyn lisätoiminnon tuottamiseen, eli tietyn palvelun tarjoamisesta aiheutuvaa lisäkustannusta verrattuna tilanteeseen, jossa palvelua ei tarjota, ja olettaen, että kaikki muut tuotantotoiminnot pysyvät ennallaan;
- j) 'keskeisillä suoritusindikaattoreilla' indikaattoreja, joilla mitataan suoritusasoa asiaankuuluvien tukkutason palvelujen tarjoamisessa;
- k) 'pitkän aikavälin lisäkustannuksilla' (Long Run Incremental Costs, LRIC) lisäkustannuksia tietyllä aikahorisontilla, jolla kaikki tuotannon tekijät, myös pääomahyödykkeet, vaihtelevat kysynnän muutosten mukaan tuotantovolyymiin tai -rakenteen muutosten takia. Tämän vuoksi kaikki investoinnit katsotaan muuttuviksi kustannuksiksi;
- l) 'korotuksella' tietyn palvelun lisäkustannukseen tehtävää lisäystä yhteiskustannusten allokoinniseksi ja kattamiseksi osoittamalla ne kaikkiin yksittäisiin palveluihin, joihin ne liittyvät;
- m) 'uudella vähittäistarjonnalla' mitä tahansa uutta palvelujen vähittäistarjontaa, mukaan lukien palvelupaketit, jonka HMV-operaattori toteuttaa jo olemassa olevia tai uusia säänneltyjä 'tukkutason hyödykkeitä' käyttäen;
- n) 'NGA-pohjaisella tukkutason verkkokerroksella' verkkokerrosta, jolla käyttöoikeudet myönnetään niiden hakijoille NGA-verkossa ja jolla voidaan tarjota useita 'tukkutason hyödykkeitä'. Tässä verkkokerroksessa tarjotut liityntätuotteet voivat olla aktiivisia hyödykkeitä, kuten bittivirta valokuidun kautta, passiivisia hyödykkeitä, kuten kuitutalajayhteyksien tarjonnan eriyttäminen ristikytkentäkeskuksessa (ODF), jakokaapissa tai keskitinpisteessä, tai ei-fyysisiä tai virtuaalisia hyödykkeitä, jotka tarjoamansa toiminnallisuuden puolesta vastaavat passiivisia hyödykkeitä;
- o) 'uuteen käyttöön soveltumattomalla rakennusteknisellä infrastruktuurilla' kuparijohdinverkossa käytettävää perinteistä rakennusteknistä infrastruktuuria, jota ei voida käyttää NGA-verkon sijoittamiseen;
- p) 'sääntelypoliittisella kirjanpitoarvolla' yrityksen tarkastettuun sääntelypoliittiseen kirjanpitoon kirjattua omaisuuserän arvoa, jossa otetaan huomioon omaisuuserän tosiasiallinen käyttö ja käyttöikä, jotka ovat tyypillisesti pidempiä kuin varsinaiseen tilinpäätökseen kirjatut ja jotka vastaavat paremmin teknistä käyttöikää;
- q) 'sääntelypoliittisella pääomapohjalla' (Regulatory Asset Base, RAB) niiden omaisuuserien yhteenlaskettua pääoma-arvoa, joita käytetään sääntelyn alaisten palvelujen kustannusten laskemiseen;
- r) 'uuteen käyttöön soveltuvalla rakennusteknisellä infrastruktuurilla' kuparijohdinverkossa käytettävää perinteistä rakennusteknistä infrastruktuuria, jota voidaan käyttää NGA-verkon sijoittamiseen;
- s) 'palvelutasosopimuksilla' kaupallisia sopimuksia, joiden mukaisesti HMV-operaattorin on tarjottava pääsy tukkutason palveluihin tietyllä laatusolla;
- t) 'palvelutason takeilla' takeita, jotka ovat erottamaton osa palvelutasosopimuksia ja joissa määritetään HMV-operaattorin maksettavaksi tulevan korvauksen suuruus, tapauksissa, joissa sen tarjoamien tukkutason palvelujen laatu on palvelutasosopimuksessa määriteltyä heikompi;
- u) 'tukkutason hyödykkeillä' liityntätuotetta, jota käyttöoikeuksien hakijat tarvitsevat laajakaistapalvelun tarjoamiseksi loppukäyttäjille vähittäismarkkinoilla ja joka voi olla aktiivinen tai passiivinen tuote tai virtuaalinen liityntätuote, joka tarjoamansa toiminnallisuuden puolesta vastaa passiivista liityntätuotetta. Tukkutason hyödykkeet voidaan tarjota perinteisten kuparijohdinverkkojen tai NGA-verkkojen kautta.

SYRJIMÄTTÖMYYSVELVOITTEEN SOVELTAMINEN

Tasapuolisten käyttöoikeuksien varmistaminen

7. Todellinen syrjimättömyys voidaan varmimmin saavuttaa soveltamalla tuotantopanosten vastaavuutta (EoI), mikä varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset HMV-operaattorin oman, tarjontaketjun loppupäähän sijoittuvan liiketoiminnan, kuten vähittäiskauppaysiköiden, ja käyttöoikeuksia hakevien kolmansien osapuolten välillä ja edistää kilpailua. Jos kansalliset sääntelyviranomaiset katsovat, että HMV-operaattoreille on tarkoituksenmukaista, oikeasuhteista ja perusteltua määrätä direktiivin 2002/19/EY 10 artiklan mukainen syrjimättömyysvelvoite direktiivin 2002/21/EY 16 artiklan 4 kohdan ja direktiivin 2002/19/EY 8 artiklan 4 kohdan nojalla, niiden olisi tutkittava, olisiko oikeasuhteista velvoittaa HMV-operaattorit tarjoamaan tarvittavat tukkutason tuotantopanokset EoI-pohjalta. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi tällöin otettava huomioon muun muassa ennakoitujen kilpailuhyötyjen merkitys suhteessa velvoitteen noudattamisesta aiheutuviin kustannuksiin, joita voi syntyä esimerkiksi nykyisten järjestelmien uudistamisesta. Kansallisen sääntelyviranomaisen olisi otettava oikeasuhteisuuden arvioinnissa huomioon muun muassa seuraavat näkökohdat: i) tuotantopanosten vastaavuuden noudattamisesta aiheutuvat lisäkustannukset jäävät todennäköisesti vähäisiksi silloin kun suunnitellaan uusia järjestelmiä, ii) tähän mahdollisesti liittyvä päätös siitä, että tukkutason käyttöoikeuksien hintasääntely jätetään määräämättä NGA-verkoille siten kuin 48 ja 49 kohdassa suositellaan, iii) mahdollinen myönteinen vaikutus, joka tuotantopanosten vastaavuuden soveltamisella voi olla innovointiin ja kilpailuun, iv) mahdolliset HMV-operaattorin vapaaehtoiset sitoumukset tarjota käyttöoikeuksien hakijoille tukkutason tuotantopanoksia EoI-pohjalta, siltä osin kuin tällaiset vapaaehtoiset tarjoukset täyttävät tässä suosituksessa määritellyt ehdot sekä v) HMV-operaattoreiden lukumäärä ja koko.

8. Jos tuotantopanosten vastaavuus katsotaan oikeasuhteiseksi, sitä olisi sovellettava tarkoituksenmukaisimmilla arvoketjun tasoilla niihin tukkutason hyödykkeisiin, jotka HMV-operaattori tarjoaa omaan, tarjontaketjun loppupäähän sijoittuvaan liiketoimintaansa, esimerkiksi vähittäiskauppaysiköille, ellei kansallinen sääntelyviranomaisen käyttöoikeuksia hakevien kolmansien osapuolten näkökantoja kuultuaan vakuutu siitä, ettei kyseessä olevalle tukkutason hyödykkeelle ole kohtuullista kysyntää.
9. Jos tuotantopanosten vastaavuus katsotaan kohtuuttomaksi, kansallisten sääntelyviranomaisten olisi varmistettava, että HMV-operaattori tarjoaa tukkutason hyödykkeet käyttöoikeuksia hakeville EoO-pohjalta (tuotoksen vastaavuus).
10. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi varmistettava, että määrättäessä syrjimättömyysvelvoite käyttöoikeuksia hakevat voivat käyttää tarvittavia järjestelmiä ja prosesseja samalla luotettavuus- ja suoritusasteella kuin HMV-operaattorin omat vähittäiskauppaysiköt.

HMV-operaattorin uuden vähittäistarjonnan teknisen toisinnettavuuden varmistaminen

11. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi veloitettava HMV-operaattorit, joille on asetettu syrjimättömyysvelvoite, tarjoamaan käyttöoikeuksien hakijoille säänneltyjä tukkutason hyödykkeitä, joiden avulla käyttöoikeuksien hakijat voivat käytännössä toisintaa teknisesti HMV-operaattorin vähittäiskauppaysiköiden uuden vähittäistarjonnan, erityisesti silloin kun tuotantopanosten vastaavuutta ei ole pantu kokonaan tähtäntöön.
12. Tätä varten ja jotta taattaisiin tasapuoliset toimintaedellytykset HMV-operaattorin tarjontaketjun loppupään vähittäiskauppaysiköiden ja käyttöoikeuksia hakevien kolmansien osapuolten välillä, kansallisten sääntelyviranomaisten olisi varmistettava, että sisäisillä ja käyttöoikeuksia hakevilla kolmansilla osapuolilla on mahdollisuus saada samat tekniset ja kaupalliset tiedot kyseisestä säännellystä tukkutason hyödykkeestä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sovellettavia liikesalaisuutta koskevia sääntöjä. Tarvittaviin tietoihin sisältyvät tiedot uusista säännellyistä tukkutason hyödykkeistä tai jo olemassa olevien säänneltyjen tukkutason hyödykkeiden muutoksista, ja ne toimitetaan tapauskohtaisesti määritellyissä määräajoissa.
13. HMV-operaattorin uuden vähittäistarjonnan teknistä toisinnettavuutta arvioidessaan kansallisen sääntelyviranomaisen olisi otettava huomioon i) annetaanko vastaavat tukkutasot hyödykkeet, jotka tehokas operaattori tarvitsee omien järjestelmiensä ja prosessiensa kehittämiseen tai mukauttamiseen kilpailevien uusien vähittäispalvelujen tarjoamiseksi, tilausta, toimitusta ja korjausta varten kohtuullisessa ajassa ennen kuin HMV-operaattori tai sen tarjontaketjun loppupään vähittäiskauppaysiköt käynnistävät oman vastaavan

vähittäispalvelunsa, ottaen huomioon liitteessä I esitetyt tekijät ja ii) onko käytettävissä tähän liittyvät palvelutasosopimukset ja keskeiset suoritusindikaattorit.

14. Vaaditun teknisen toisinnettavuustestin voi suorittaa joko HMV-operaattori tai kansallinen sääntelyviranomaisen.
15. Jos HMV-operaattori suorittaa teknisen toisinnettavuustestin itse, kansallisen sääntelyviranomaisen olisi vaadittava HMV-operaattoria antamaan sille testin tulokset ja kaikki tarvittavat tiedot sen osoittamiseksi, että tekninen toisinnettavuus on täysin varmistettu, riittävän ajoissa, jotta kansallinen sääntelyviranomaisen voi validoida testin tulokset ja jotta käyttöoikeuksia hakevat voivat toisintaa kyseisen vähittäistarjonnan liitteessä I määriteltyjen parametrien mukaisesti.
16. Jos teknisen toisinnettavuustestin suorittaa kansallinen sääntelyviranomaisen, sen olisi vaadittava HMV-operaattoria ilmoittamaan kansalliselle sääntelyviranomaiselle yksityiskohtaiset tiedot uudesta vähittäistarjonnasta, johon käytetään kyseistä säänneltyä tukkutason hyödykettä, ja kaikki tiedot, jotka kansallinen sääntelyviranomaisen tarvitsee toisinnettävyyden arvioimiseksi, riittävän ajoissa ennen tällaisen vähittäistarjonnan käynnistämistä. Tämän ilmoituksen olisi annettava kansalliselle sääntelyviranomaiselle mahdollisuus suorittaa tekninen toisinnettavuustesti ja käyttöoikeuksien hakijoille mahdollisuus toisintaa kyseinen vähittäistarjonta liitteessä I täsmennettyjen parametrien mukaisesti.
17. Jos kansallinen sääntelyviranomaisen katsoo, ettei uuden vähittäistarjonnan teknistä toisinnettavuutta ole varmistettu, sen olisi veloitettava HMV-operaattori muuttamaan kyseistä säänneltyä tukkutason hyödykettä tai hyödykkeitä siten, että tekninen toisinnettavuus varmistetaan.
18. Jos kansallinen sääntelyviranomaisen katsoo, että vähittäistarjonta, joka ei ole teknisesti toisinnettavissa, aiheuttaisi huomattavaa haittaa kilpailulle, sen olisi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/20/EY⁽¹⁾ 10 artiklan nojalla veloitettava HMV-operaattori lopettamaan vähittäistarjonta tai lykkäämään sitä, kunnes teknistä toisinnettavuutta koskevaa vaatimusta noudatetaan.

SYRJIMÄTTÖMYYSVELVOITTEIDEN NOUDATTAMISEN SEURANTA

Keskeiset suoritusindikaattorit

19. Määrätessään syrjimättömyysvelvoitteen direktiivin 2002/19/EY 10 artiklan nojalla kansallisten sääntelyviranomaisten olisi veloitettava HMV-operaattori käyttämään

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/20/EY, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2002, sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista (EYVL L 108, 24.4.2002, s. 21).

- keskeisiä suoritusindikaattoreita, jotta syrjimättömyysvelvoitteen noudattamista voidaan seurata tuloksellisesti.
20. Keskeisillä suoritusindikaattoreilla olisi mitattava suorituskykyä suhteessa ainakin seuraaviin keskeisiin säänneltyjen tukkutason palvelujen tarjoamisen osatekijöihin:
- tilausprosessi;
 - palvelun tarjoaminen;
 - palvelun laatu, mukaan lukien viat;
 - vikojen korjaamisajat ja
 - siirtyminen säännelystä tukkutason hyödykkeestä toiseen (lukuun ottamatta kertaluonteisia bulkkisiirtymiä).
21. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi määrättävä keskeiset suoritusindikaattorit kaikille edellä mainituille säänneltyjen tukkutason palvelujen tarjoamisen keskeisille osatekijöille. Keskeisten suoritusindikaattoreiden avulla HMV-operaattorin sisäisesti tarjontaketjun loppupään vähittäiskauppayksiköilleen tarjoamia palveluja ja ulkoisesti kolmansille käyttäjäryhmien hakijoille tarjoamia palveluja olisi voitava verrata keskenään.
22. Kansallisen sääntelyviranomaisen 21 kohdan mukaisesti määrittämien keskeisten suoritusindikaattoreiden yksityiskohdista olisi sovittava HMV-operaattorin ja käyttäjäryhmien välillä, ja ne olisi tarjottava saatettava säännöllisesti ajan tasalle.
23. Keskeisiä suoritusindikaattoreita määrätessään kansallisten sääntelyviranomaisten olisi otettava huomioon jo olemassa olevat suoritusmittarit, vaikka niitä käytettäisiin vain HMV-operaattorin sisäisiin tarkoituksiin.
24. Jotta taattaisiin potentiaalisesti syrjivän käyttäytymisen havaitseminen varhaisessa vaiheessa ja säänneltyjen tukkutason palvelujen tarjoamiseen liittyvä läpinäkyvyys, kansallisten sääntelyviranomaisten olisi varmistettava, että keskeiset suoritusindikaattorit julkaistaan vähintään neljännesvuositain asianmukaisessa muodossa joko kansallisten sääntelyviranomaisten verkkosivustolla tai kansallisen sääntelyviranomaisen nimeämän riippumattoman kolmannen osapuolen verkkosivustolla.
25. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi varmistettava, että kansallinen sääntelyviranomainen tai vaihtoehtoisesti riippumaton auditoija auditoi keskeiset suoritusindikaattorit säännöllisesti.
26. Jos keskeisten suoritusindikaattorien tulokset osoittavat, ettei HMV-operaattori ehkä noudata sille asetettua syrjimättömyysvelvoitetta, kansallisten sääntelyviranomaisten olisi

puututtava tilanteeseen tutkimalla asia yksityiskohtaisemmin ja tarvittaessa vaadittava velvoitteen täyttämistä. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi julkistettava, esimerkiksi verkkosivustollaan, päätöksensä velvoitteen noudattamatta jättämisen korjaamisesta.

Palvelutasosopimukset ja palvelutason takeet

27. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi velvoitettava HMV-operaattori ottamaan keskeisten suoritusindikaattoreiden ohella käyttöön myös vastaavat palvelutasosopimukset.
28. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi velvoitettava HMV-operaattori antamaan vastaavat palvelutason takeet siltä varalta, että palvelutasosopimuksia rikotaan.
29. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi varmistettava, että palvelutason takeisiin liittyvät maksut suoritetaan operaattoreiden välillä ilman aiheetonta viivytystä ennalta määritetyn maksu- ja laskutusmenettelyn mukaisesti. Tällaisten seuraamusten tason olisi oltava riittävän varoittava sen varmistamiseksi, että HMV-operaattori noudattaa suoritusvelvoitteitaan.

KUSTANNUSLASKENTAMENETELMÄ

Suosittelun kustannuslaskentamenetelmä

30. Tukkutason käyttöoikeushintojen asettamiseksi kuparijohdin- ja NGA-verkoille tapauksissa, joissa on tarkoituksenmukaista, oikeasuhteista ja perusteltua määrätä kustannuslähtöisyys korjaavana toimenpiteenä direktiivin 2002/21/EY 16 artiklan 4 kohdan ja direktiivin 2002/19/EY 8 artiklan 4 kohdan nojalla, kansallisten viranomaisten olisi omaksuttava kustannuslaskentamenetelmä, jossa noudatetaan alhaalta ylöspäin suuntautuvaa mallintamistapaa käyttäen kustannusmallina pitkän aikavälin lisäkustannuksia (LRIC) lisätynä korotuksella yhteiskustannusten kattamiseksi (jäljempänä 'BU LRIC+', bottom-up long-run incremental costs plus).
31. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi otettava kustannuslaskentamenetelmäksi BU LRIC+, jossa arvioidaan nykyarvona kustannukset, jotka hypoteettiselle tehokkaalle operaattorille aiheutuisivat uuden aikaisen tehokkaan NGA-verkon rakentamisesta. Tämä ei vaikuta kysymykseen siitä, sovelletaanko NGA-verkkoon merkityksellisillä maantieteellisillä markkinoilla tukkutason käyttöoikeuksien hintasääntelyä, jota käsitellään suosituksen 2010/572/EU 36 kohdassa ja tämän suosituksen 48 ja 49 kohdassa.
32. NGA-verkkoa mallintaessaan kansallisen sääntelyviranomaisen olisi määriteltävä hypoteettinen tehokas NGA-verkko, jonka avulla voidaan saavuttaa Euroopan digitaalistrategiassa asetetut kaistanleveyteen, saatavuuteen ja käyttäjämääriin liittyvät tavoitteet ja joka koostuu osittain tai kokonaan optisista elementeistä. NGA-verkkoa mallintaessaan kansallisten sääntelyviranomaisten olisi luettava mukaan mahdollinen jo olemassa oleva rakennustekninen infrastruktuuri, jota voidaan yleisesti käyttää myös NGA-verkon sijoittamiseen, ja rakennustekninen infrastruktuuri, joka on rakennettava NGA-verkon sijoittamiseksi. Kansallisten sääntelyviranomaisten ei siis tulisi olettaa BU LRIC+ -mallia laatiessaan, että NGA-verkon käyttöönottoa varten rakennetaan kokonaan uusi rakennustekninen infrastruktuuriverkko.

33. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi arvostettava kaikki omaisuuserät, jotka muodostavat mallinnetun verkon sääntelypoliittisen pääomapoljan (jäljempänä 'RAB', Regulatory Asset Base), niiden jälleenhankinta-arvon perusteella, lukuun ottamatta uuteen käyttöön soveltuvaa olemassa olevaa rakennusteknistä infrastruktuuria.
34. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi arvostettava uuteen käyttöön soveltuva olemassa oleva rakennustekninen infrastruktuuri ja sen RAB indeksointimenetelmää käyttäen. Niiden olisi tämäntyyppisen rakennusteknisen infrastruktuurin osalta otettava RAB:n arvoksi sääntelypoliittinen kirjanpitoarvo, josta on tehty laskenta-ajankohtaan mennessä kertyneet poistot ja joka on indeksoitu soveltuvalla hintaindeksillä, esimerkiksi vähittäishintaindeksillä. Niiden olisi mahdollisuuksien mukaan tutkittava HMV-operaattorin kirjanpito määrittääkseen, onko se riittävän luotettava, jotta sääntelypoliittinen kirjanpitoarvo voidaan rekonstruoida sen perusteella. Muussa tapauksessa niiden olisi tehtävä arviointi verrannollisten jäsenvaltioiden parhaiden käytäntöjen vertailuun perustuen. Kansallisten sääntelyviranomaisten ei tulisi lukea mukaan uuteen käyttöön soveltuvaa olemassa olevaa rakennusteknistä infrastruktuuria, josta on tehty täydet poistot mutta jota käytetään edelleen.
35. Soveltaessaan 34 kohdassa esitettyä omaisuuden arvostusmenetelmää kansallisten sääntelyviranomaisten olisi lukittava uuteen käyttöön soveltuvan olemassa olevan rakennusteknisen infrastruktuurin RAB ja siirrettävä se edelleen sääntelykaudelta toiselle.
36. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi käytettävä rakennusteknisen infrastruktuurin käyttöikästä kesto, joka vastaa ennakoitua ajanjaksoa, jonka omaisuuserä on hyödyllinen, sekä kysyntäprofiilia. Tämä kesto on tavallisesti vähintään 40 vuotta kaapelikanavien tapauksessa.
37. Teknologianeutraaliuden periaate huomioiden kansallisten sääntelyviranomaisten olisi harkittava erilaisia tapoja hypoteettisen tehokkaan NGA-verkon mallintamiseen riippuen kansallisiin olosuhteisiin parhaiten soveltuvasta liityntäteknologiasta ja verkkotopologiasta. Kokonaan kupariverkkoihin perustuvien palvelujen käyttöoikeushintoja määrittäessään kansallisten sääntelyviranomaisten olisi mukautettava mallinnetulle NGA-verkolle laskettu kustannus ottamalla siinä huomioon yksinomaan kupariverkkoihin perustuvien tukkutasen liityntäpalvelujen erilaiset ominaisuudet. Tätä varten kansallisten sääntelyviranomaisten olisi NGA-mallissaan soveltuvin osin arvioitava esimerkiksi FttC/FttH-verkkoihin perustuvan liityntätuotteen ja yksinomaan kupariverkkoihin perustuvan liityntätuotteen välinen kustannusero korvaamalla optiset elementit tehokkaasti hinnoitelluilla kuparielementeillä. Muussa tapauksessa kansalliset viranomaiset voivat soveltuvin osin määrittää kuparituotteen kustannuksen mallintamalla NGA-kerrosverkon, jossa kaksi verkkoa (kupari ja valokuitu, joko FttH tai FttC) on sijoitettu osittain samaan rakennustekniseen infrastruktuuriin.
38. Kustannuslähtöisiä käyttöoikeushintoja määrittäessään kansallisten sääntelyviranomaisten olisi otettava huomioon sääntelyn läpinäkyvyyden ja ennustettavuuden periaate sekä tarve varmistaa vakaus ilman merkittäviä vaihteluja. Nämä seikat olisi otettava huomioon sekä 30–37 kohdassa suosittelun kustannuslaskentamenetelmän (jäljempänä 'suositeltu kustannuslaskentamenetelmä') kehittämisessä että sen soveltamisessa sen valmistuttua tai käytettäessä kustannuslaskentamenetelmää 40 kohdan mukaisesti.
39. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi varmistettava, että suositeltu kustannuslaskentamenetelmä pannaan täytäntöön viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2016, lukuun ottamatta 40 kohdan mukaisesti toimivia kansallisia sääntelyviranomaisia.
40. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat kustannuslähtöisiä käyttöoikeushintoja määrätessään soveltaa tämän suosituksen voimaantuloajankohtana käyttämäänsä kustannuslaskentamenetelmää myös 31 päivän joulukuuta 2016 jälkeen, jos se vastaa johdanto-osan 25–28 kappaleessa esitettyjä suosittelun kustannuslaskentamenetelmän tavoitteita ja täyttää seuraavat kriteerit: i) jos sillä ei mallinnetta NGA-verkkoa, siinä pitäisi ottaa huomioon asteittainen siirtymä kuparijohdinverkosta NGA-verkkoon; ii) siinä olisi sovellettava omaisuuserien arvostusmenetelmää, jossa otetaan huomioon, ettei tiettyjä rakennusteknisen infrastruktuurin omaisuuseriä toisinnetaisi kilpailuprosessissa; iii) siihen olisi liitettävä dokumentoidut kuparijohdonverkon hintaennusteet, jotka osoittavat, etteivät hinnat vaihtelee merkittävästi vaan pysyvät vakaina pitkällä aikavälillä ja että vaihtoehtoinen menetelmä vastaa sääntelyn läpinäkyvyyden ja ennustettavuuden periaatetta sekä täyttää tarpeen varmistaa hintavakaus; ja iv) se saisi edellyttää vain minimaalisia muutoksia kyseisissä jäsenvaltioissa jo käytössä olevaan kustannuslaskentamenetelmään mainittujen kolmen ensimmäisen kriteerin täyttämiseksi.
41. Jäsenvaltioissa todettujen käyttöoikeushintojen perusteella ja ottaen huomioon rajallisten paikallisten kustannusvaihtelujen mahdollisuus komissio ennako, että suosittelun kustannuslaskentamenetelmän keskeisten osien soveltaminen – toisin sanoen se, että kustannuslaskentamenetelmän olisi perustettava nykyaikaiseen ja tehokkaaseen verkkoon, siinä olisi otettava huomioon tarve taata pitkällä aikavälillä vakaat ja ennustettavissa olevat kupariverkon tukkutasen käyttöoikeushinnat ja siinä olisi otettava asianmukaisesti ja johdonmukaisesti huomioon pienenevien volyymien ja 40 kohdan mukaisesti käytettävien menetelmien vaikutus – todennäköisesti johtaa vakaisiin kuparijohdinverkon käyttöoikeushintoihin ja että täysin eriytetyn kuparitalaajayhteyden vuokraamisesta aiheutuva unionin keskimääräinen kuukausihinta sijoittuu välille 8–10 euroa (ilman veroja) vuoden 2012 hintoina (jäljempänä 'hintavaihteluväli').
42. Edellä mainitusta johtuu, että sellaisissa jäsenvaltioissa, joissa täysin eriytetyn kuparitalaajayhteyden kuukausivuokrat sijoittuvat tämän suosituksen voimaantullessa hintavaihteluvälille unionin keskimääräisellä (vuotuisella) vähittäishintaindeksillä korjattuina, kansalliset sääntelyviranomaiset voivat jatkaa tämän suosituksen voimaantuloajankohtana käyttämänsä kustannuslaskentamenetelmän soveltamista 31 päivään joulukuuta 2016 saakka. Tämä ei rajoita 40 kohdan mukaisesti toimivien kansallisten sääntelyviranomaisten mahdollisuutta jatkaa tällaisen kustannuslaskentamenetelmän soveltamista myös kyseisen päivämäärän

Kustannuslaskentamenetelmän toteuttaminen

38. Kustannuslähtöisiä käyttöoikeushintoja määrittäessään kansallisten sääntelyviranomaisten olisi otettava huomioon sääntelyn läpinäkyvyyden ja ennustettavuuden periaate

- jälkeen. Kansallisten sääntelyviranomaisten on otettava huomioon sääntelyn läpinäkyvyyden ja ennustettavuuden tavoitteet sekä tarve varmistaa hintavakaus ilman merkittäviä vaihteluja.
43. Edellä 40 kohdassa tarkoitettuja tapauksia lukuun ottamatta sellaisissa jäsenvaltioissa, joissa täysin erityyten kuparitalajayhteyden kuukausivuokrat sijoittuvat hintavaihteluvälin ulkopuolelle tämän suosituksen voimaantulon ajankohtana, kansallisten sääntelyviranomaisten olisi laskettava kustannukset ja niiden pohjalta käyttöoikeushinnat suositeltua kustannuslaskentamenetelmää käyttämällä mahdollisimman pian ja ilmoitettava tähän liittyvä toimenpide-ehdotus direktiivin 2002/21/EY 7 artiklan mukaista kuulemismenettelyä noudattaen riittävän ajoissa, jotta suositeltu kustannuslaskentamenetelmä voidaan panna täysin täytäntöön viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2016 ottaen huomioon mahdollinen asteittaisten hintamukautusten tarve, erityisesti jäsenvaltioissa, joissa käyttöoikeushinnat eivät tällä hetkellä ole kustannuslähtöisiä. Ilmoituksen ajankohdan valinnassa olisi otettava huomioon, että jos tämän suosituksen voimaantuloajankohtana käytössä oleva säännelty hinta eroaa merkittävästi hinnasta, jonka kansallinen sääntelyviranomaisen saa tulokseksi soveltamalla suositeltua kustannuslaskentamenetelmää, kansallisen sääntelyviranomaisen olisi määrättävä käyttöoikeushinnat, joilla vähitellen varmistetaan, että suositellulla kustannuslaskentamenetelmällä saatavaan hintaan päästään viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2016, ottaen huomioon vaikutus, joka äkillisillä hintamukautuksilla voi olla kilpailuun. Selvyyden vuoksi olisi korostettava, että kansallisten viranomaisten ei tarvitse määrätä hintavaihteluvälille sijoitettavia käyttöoikeushintoja, kun soveltavat suositeltua kustannuslaskentamenetelmää tai 40 kohdan mukaisesti käytettävää menetelmää.
44. Kansallisten sääntelyviranomaisten, jotka aikovat soveltaa 40 kohtaa, olisi direktiivin 2002/21/EY 7 artiklan mukaista kuulemismenettelyä noudattaen ilmoitettava tähän liittyvä toimenpide-ehdotus mahdollisimman pian ja riittävän ajoissa komissiolle, jotta se voi arvioida, vastaako se sääntelyjärjestelmän ja erityisesti tämän suosituksen vaatimuksia, ja jotta voidaan varmistaa sen täytäntöönpano ajoissa.
45. Poikkeuksellisissa olosuhteissa, joissa kansallinen sääntelyviranomaisen ei varsinkaan rajallisten resurssien vuoksi pysty saamaan suositeltua kustannuslaskentamenetelmää valmiiksi 31 päivään joulukuuta 2016 mennessä, sen olisi määrättävä väliaikaiset käyttöoikeushinnat ja otettava tällöin viitearvoksi kansallisten sääntelyviranomaisten tämän suosituksen mukaisesti (tuotantopanosten suhteen) verrannollisissa maissa asettamien käyttöoikeushintojen keskiarvo. BERCin, mukaan lukien sen asianomaiset työryhmät, olisi yhteistyössä komission kanssa avustettava kansallista sääntelyviranomaista panemaan suositeltu kustannuslaskentamenetelmä täytäntöön mahdollisimman pian, jotta voidaan ratkaista resurssien rajallisuuteen ja erityisesti suositellun kustannuslaskentamenetelmän täytäntöönpanokustannuksiin liittyvä ongelma.
46. Saatuaan suositellun kustannuslaskentamenetelmän valmiiksi kansallisten sääntelyviranomaisten olisi harkittava sen pitämistä voimassa direktiivin 2002/21/EY 8 artiklan 5 kohdan a alakohdan mukaisesti sääntelyn ennustettavuuden edistämiseksi varmistamalla vakaat käyttöoikeushinnat ainakin kahtena asianmukaisena tarkastelukautena, edellyttäen että ne pitävät voimassa hintavalvontavoitteen koko tämän ajanjakson ajan.
47. Kun suositeltu kustannuslaskentamenetelmä tai vaihtoehtoinen 40 ja 44 kohdan vaatimukset täyttävä kustannuslaskentamenetelmä pannaan täytäntöön ja kansallinen sääntelyviranomaisen pitää menetelmää voimassa 46 kohdan mukaisesti, kansallisten sääntelyviranomaisten olisi päivitettävä kustannuslaskentamenetelmään vietävät tiedot ainoastaan tehdessään uutta markkina-analyysia, periaatteessa kolmen vuoden kuluttua. Mallia päivittäessään kansallisten sääntelyviranomaisten olisi periaatteessa, ja jos markkinaolosuhteet ovat pysyneet vakaina, vain mukautettava kyseiset tiedot tuotantopanosten hintojen todelliseen kehitykseen ja joka tapauksessa varmistettava säänneltyjen tukkutason liityntäpalvelujen tarjoamisesta aiheutuneiden kustannusten täysimääräinen takaisinsaaminen ajan myötä. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi julkaistava kustannuslaskentamenetelmän päivityksen tulos ja näin saatavat käyttöoikeushinnat kyseiselle kolmen vuoden ajanjaksolle.

SÄÄNNELTYJEN TUKKUTASON KÄYTTÖOIKEUSHINTOJEN VAHVISTAMATTA JÄTTÄMINEN NGA-VERKOISSA

48. Kansallisen sääntelyviranomaisen olisi päätettävä olla asettamatta tai pitämättä voimassa säänneltyjä tukkutason käyttöoikeushintoja aktiivisille NGA-verkon tukkutason hyödykkeille – lukuun ottamatta 49 kohdassa mainittuja hyödykkeitä – direktiivin 2002/19/EY 13 artiklan mukaisesti, jos kansallinen sääntelyviranomaisen samalla toimenpiteellä määrää HNV-operaattorille direktiivin 2002/19/EY 10 artiklan nojalla syrjimättömyysveloitteita passiivisten ja aktiivisten NGA-verkon tukkutason hyödykkeiden osalta noudattaen
- a) tuotantopanosten vastaavuutta 51 kohdassa tarkoitettua menettelyä mukaisesti;
- b) tekniseen tosinnettavuuteen liittyviä veloitteita 11–18 kohdassa esitettyjen ehtojen mukaisesti, jos tuotantopanosten vastaavuutta ei ole vielä pantu täysin täytäntöön, ja
- c) 56 kohdassa suositeltuun taloudelliseen tosinnettavuustestiin liittyviä veloitteita;

sillä edellytyksellä, että toiminnallisuudeltaan vastaavien tarjontaketjun alkupään passiivisten tukkutason hyödykkeiden tai ei-fyysisten tai virtuaalisten tukkutason hyödykkeiden tosiasiallinen käyttöönotto taikka vaihtoehtoisten infraraktuurien olemassaolo luo osoitettavissa olevan vähittäishintarajoituksen.

49. Kansallisen sääntelyviranomaisen olisi päätettävä olla asettamatta tai pitämättä voimassa säännelyjä tukkutason käyttöoikeushintoja passiivisille NGA-verkon tukkutason hyödykkeille tai toiminnallisuudeltaan niitä vastaaville ei-fyysisille tai virtuaalisille tukkutason hyödykkeille direktiivin 2002/19/EY 13 artiklan mukaisesti, jos kansallinen sääntelyviranomainen samalla toimenpiteellä määrää HMV-operaattorille direktiivin 2002/19/EY 10 artiklan nojalla syrjäyttämöyysvelvoitteita passiivisten NGA-verkon tukkutason hyödykkeiden tai toiminnallisuudeltaan niitä vastaavien ei-fyysisten tai virtuaalisten tukkutason hyödykkeiden osalta noudattaen
- a) tuotantopanosten vastaavuutta 51 kohdassa tarkoitettun menettelyn mukaisesti;
- b) tekniseen toisinnettavuuteen liittyviä velvoitteita 11–18 kohdassa esitettyjen ehtojen mukaisesti, jos tuotantopanosten vastaavuutta ei ole vielä pantu täysin täytäntöön, ja
- c) 56 kohdassa suositeltuun taloudelliseen toisinnettavuustestiin liittyviä velvoitteita;
- sillä edellytyksellä, että
- d) kansallinen sääntelyviranomainen voi osoittaa, että HMV-operaattorin tarjoama perinteisen verkon liityntätuote, johon sovelletaan kustannuslähtöistä hintavalvontavelvoitetta edellä 30–37 tai 40 kohdassa täsmennetyin kustannuslaskentamenetelmän mukaisesti, muodostaa kupariverkon hinta-ankkurin ja näin ollen osoitettavissa olevan vähittäishintarajoituksen; tai
- e) kansallinen sääntelyviranomainen voi osoittaa, että operaattoreilla, jotka tarjoavat vähittäispalveluja yhdessä tai useammassa vaihtoehtoisessa infrastruktuurissa, joka ei ole HMV-operaattorin määräysvallassa, voi osoitettavasti olla vähittäishintoja hillitsevä vaikutus. 'Määräysvalta' olisi tässä tulkittava kilpailulainsäädännön periaatteiden mukaisesti.
50. Sellaisilla maantieteellisillä markkinoilla, joilla 48 ja 49 kohdassa mainitut edellytykset täyttyvät vain joillain kyseisten markkinoiden alueilla, kansallisten sääntelyviranomaisten olisi eriytettävä korjaavat toimenpiteet ja pidettävä voimassa tai määrättävä hintavalvontavelvoitteita direktiivin 2002/19/EY 13 artiklan mukaisesti ainoastaan niillä alueilla, joilla edellytykset eivät täyty. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi pantava suositeltu kustannuslaskentamenetelmä täytäntöön siten, että sen tulokseen ei ole vaikutusta sillä, että tietyillä maantieteellisillä markkinoilla määrätään keskenään erilaisia korjaavia toimenpiteitä.
51. Kansallisen sääntelyviranomaisen katsotaan määränneen tuotantopanosten vastaavuuden 48 kohdan a alakohdan ja 49 kohdan a alakohdan mukaisesti, jos se sisällyttää kyseisen korjaavan toimenpiteen, josta on järjestetty kuuleminen direktiivin 2002/21/EY 7 artiklan mukaisesti, samaan lopulliseen toimenpiteeseen, jolla se päättää olla määräämättä tai pitämättä voimassa säännelyjä tukkutason käyttöoikeushintoja NGA-verkon tukkutason hyödykkeiden osalta. Toimenpiteessä olisi oltava tiedot tuotantopanosten vastaavuuden täytäntöönpanosta ja aikataulusta (jäljempänä 'etenemissuunnitelma'). Etenemissuunnitelmassa olisi oltava välitavoitteet ja toteutusaikataulu kullekin niistä. Ensimmäisten välitavoitteiden olisi vähintään sisällettävä velvoitteet teknisen toisinnettavuuden varmistamiseksi, ja niillä olisi tähdätävä tärkeimpien keskeisten suoritusindikaattorien, palvelutasosopimusten ja palvelutason takeiden määräämiseen siten, että keskeisiä tukkutason säännelyjä palveluja voidaan tarjota mahdollisimman pian ja enintään kuuden kuukauden kuluttua tuotantopanosten vastaavuutta koskevan velvoitteen määräämisestä.
52. Kansallisten sääntelyviranomaisten ei pitäisi asettaa säännelyjä tukkutason käyttöoikeushintoja millekään säännellylle NGA-verkon tukkutason hyödykkeelle samoilla markkinoilla, joilla 48 ja 49 kohdassa mainitut edellytykset täyttyvät, riippumatta siitä, määrätäänkö tuotantopanosten vastaavuus kaikille hyödykkeille kyseisillä markkinoilla vai sovelletaanko sitä vain niihin markkinatasoihin, joissa kansallinen viranomainen katsoo tämän oikeasuhteiseksi.
53. Kansallisen sääntelyviranomaisen päätöstä olla määräämättä tai pitämättä voimassa säännelyjä tukkutason käyttöoikeushintoja ei pitäisi soveltaa rakennusteknisen infrastruktuurin käyttöoikeuksiin, riippumatta siitä, ovatko ne osa tuotemarkkinoita vai onko ne määrätty lisävelvoitteena.
54. Jos kansallinen sääntelyviranomainen on päättänyt poistaa aiemmin asetetut säännellyt tukkutason käyttöoikeushinnat sovittua etenemissuunnitelmaa noudattaen ja jos HMV-operaattori ei saavuta sovittuja välitavoitteita, kansallisten sääntelyviranomaisten olisi harkittava säännelyjen tukkutason käyttöoikeushintojen määräämistä uudelleen tässä suosituksessa esitettyä menetelmää noudattaen ja direktiivissä 2002/19/EY vahvistettujen periaatteiden mukaisesti tai harkittava sääntelykehityksen mukaisten valtuuksiensa käyttöä seuraamusten määräämiseksi.
55. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi täydennettävä päätöstään siitä, etteivät ne määrää tai pidä voimassa säännelyjä tukkutason käyttöoikeushintoja, toimenpiteillä, joilla seurataan investointiympäristön kehitystä NGA-laajakais-taverkoissa ja kilpailuedellytysten kehitystä, pyytämällä operaattoreita toimittamaan kansalliselle sääntelyviranomaiselle säännöllisesti päivitettyt tiedot investointisuunnitelmista ja NGA-verkkojen käyttöönottosuunnitelmista. Kansallisen sääntelyviranomaisen olisi lainsäädännön niin salliessa annettava nämä tiedot myös johdanto-osan 69 kappaleessa kuvatun komission ja BERECin välisen asiantuntijaverkoston käyttöön.
56. Kansallisen sääntelyviranomaisen katsotaan määränneen 48 kohdan c alakohdassa ja 49 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen taloudelliseen toisinnettavuuteen liittyvät velvoitteet, jos se sisällyttää seuraavat a, b ja c alakohdassa mainitut osatekijät, joista on järjestetty kuuleminen direktiivin

2002/21/EY 7 artiklan mukaisesti, samaan lopulliseen toimenpiteeseen, jolla se päättää olla määräämättä tai pitämättä voimassa säänneltyjä tukkutason käyttöoikeushintoja NGA-verkon tukkutason hyödykkeiden osalta:

- a) Kansallisen sääntelyviranomaisen soveltamaa taloudellisen toisinnettavuuden ennakkotestiä koskevat tiedot, joissa olisi täsmennettävä vähintään seuraavat parametrit liitteessä II annettujen ohjeiden mukaisesti:
- i) tarkastellut huomioon otetut tarjontaketjun loppupään kustannukset;
 - ii) tarkasteltu kustannusstandardi;
 - iii) tarkastellut säännellyt tukkutason hyödykkeet ja tarkastellut viitehinnat;
 - iv) tarkastellut vähittäistuotteet ja
 - v) testissä tarkasteltu ajanjakso.
- b) Menettely, jonka mukaisesti kansallinen sääntelyviranomainen suorittaa taloudellisen toisinnettavuuden ennakkotestin ja jossa täsmennetään, että kansallinen sääntelyviranomainen voi käynnistää menettelyn omasta aloitteestaan tai kolmansien osapuolten pyynnöstä milloin tahansa mutta viimeistään kolmen kuukauden kuluessa asianomaisen vähittäistuotteen markkinoilletuontin jälkeen ja että se saattaa sen päätökseen mahdollisimman pian ja joka tapauksessa neljän kuukauden kuluessa menettelyn käynnistämisestä. Menettelyssä olisi tehtävä selväksi, että kansallisten sääntelyviranomaisten 48 kohdan c alakohdan ja 49 kohdan c alakohdan mukaisesti suoritama taloudellisen toisinnettavuuden ennakkotesti ei kuulu hintaruuvitesteihin, joita voidaan tehdä jälkikäteen kilpailulainsäädännön nojalla, eikä rajoita niiden soveltamista.
- c) Jos testiä ei läpäistä, korjaava toimenpide, jonka se määrää käyttämällä sääntelyjärjestelmän tarjoamia täytäntöönpanovälineitä velvoitteiden noudattamisen varmistamiseksi, tarvittaessa vaatimalla, että HMV-operaattori ratkaisee taloudelliseen toisinnettavuuteen liittyvän kysymyksen kansallisen sääntelyviranomaisen ohjeiden mukaisesti ja suoritettuna taloudellisen toisinnettavuuden ennakkotestin tulosten perusteella. Jos kansallinen sääntelyviranomainen katsoo, että vähittäistarjonta, joka ei ole taloudellisesti toisinnettavissa, aiheuttaisi huomattavaa haittaa kilpailulle, sen olisi käytettävä direktiivin 2002/20/EY 10 artiklan mukaisia valtuuksiaan vaatia HMV-operaattoria lopettamaan kyseinen vähittäistarjonta tai lykkäämään sitä, kunnes taloudellisen toisinnettavuuden vaatimus täyttyy.

57. Kun toimenpide on vahvistettu, kansallisen sääntelyviranomaisen olisi julkaistava verkkosivustollaan etenemissuunnitelma ja tiedot taloudellisen toistettavuuden ennakkotestistä osana lopullista toimenpidettä. Kansallisen sääntelyviranomaisen olisi harkittava kaikkien sääntelyjärjestelmän tarjoamien täytäntöönpanovälineiden käyttämistä varmistukseen määräämiensä toimenpiteiden noudattamisen kaikilta osin.

58. Edellä 48–57 kohdassa esitettyjä edellytyksiä ei olisi nähtävä ainoana olosuhteina, joissa kansalliset sääntelyviranomaiset voivat päättää olla asettamatta säänneltyjä käyttöoikeushintoja NGA-verkon tukkutason hyödykkeille. Riippuen siitä, ovatko käyttöoikeudet osoitettavasti ja tosiasiallisesti tasapuolisia, ja riippuen kilpailuolosuhteista, varsinkin todellisen infrastruktuuripohjaisen kilpailun esiintymisestä, voi esiintyä myös muita tilanteita, joissa säänneltyjen tukkutason käyttöoikeushintojen vahvistaminen ei ole perusteltua sääntelyjärjestelmässä edellytetyllä tavalla.

LOPPUSÄÄNNÖKSET

59. Tämä suositus ei vaikuta markkinamääritelmiin, markkina-analyysien tuloksiin ja sääntelyvelvoitteisiin, jotka kansalliset sääntelyviranomaiset ovat ottaneet käyttöön direktiivin 2002/21/EY 15 artiklan 3 kohdan ja 16 artiklan mukaisesti ennen tämän suosituksen voimaantulopäivää.

60. Tässä suosituksessa asetetaan 31 päivään joulukuuta 2016 kestävä siirtymäaika 30–37 kohdassa suositellun kustannuslaskentamenetelmän täytäntöönpanoa varten. Sen vaikutuksen katsotaan näin ollen toteutuvan asteittain ja pidemmällä aikavälillä. BEREC ja komissio seuraavat tiiviisti investointeihin, kilpailuun ja vähittäishintoihin kohdistuvaa vaikutusta muun muassa kansallisten viranomaisten 55 kohdan mukaisesti käyttöön antamien tietojen pohjalta. Suositusta tarkastellaan uudelleen, kun sen vaikutus voidaan arvioida kaikilta osin, mihin ennakoidaan kuluva vähintään seitsemän vuotta sen voimaantulosta. Komissio voi markkinakehityksen perusteella päättää tehdä uudelleentarkastelun aikaisemmin.

Tämä suositus on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 11 päivänä syyskuuta 2013.

Komission puolesta
Neelie KROES
Varapuheenjohtaja

*LIITE I***Määräaika ja tietojen toimittaminen**

Tarvittavan määräajan kohtuullista pituutta arvioidessaan kansallisten viranomaisten olisi otettava huomioon seuraavat tekijät:

- 1) onko tuote uusi tuote vai onko se jo olemassa olevan tuotteen päivitys;
 - 2) aika, joka tarvitaan kuulemisten järjestämiseen ja sopimiseen tukkutason prosesseista kyseisten palvelujen tarjoamista varten;
 - 3) aika, joka tarvitaan viitetarjousten laatimiseen ja sopimusten allekirjoittamiseen;
 - 4) aika, joka tarvitaan IT-järjestelmien mukautuksiin tai päivityksiin;
 - 5) aika, joka tarvitaan uuden vähittäistuotteen markkinointiin.
-

LIITE II

Taloudellisen toisinnettavuuden ennakkotestin parametrit

Kun tuotantopanosten vastaavuutta koskevat velvoitteet on jo pantu täytäntöön tai niitä ollaan panemassa täytäntöön 51 kohdan mukaisesti ja kun tekninen toisinnettavuus on varmistettu, 56 kohdassa tarkoitettussa taloudellisen toisinnettavuuden ennakkotestissä arvioidaan, kattaako tarkasteltavien vähittäistuotteiden vähittäishinnan ja tarkasteltavien NGA-pohjaisten säännelyjen tukkutason hyödykkeiden hinnan välinen marginaali tarjontaketjun loppupään lisäkustannukset ja kohtuullisen prosenttiosuuden yhteiskustannuksista. Taloudellisen toisinnettavuuden ennakkotestin parametreja määrittäessään kansallisten viranomaisten olisi varmistettava, ettei HMV-operaattoria aseteta käyttöoikeuksia hakeviin nähden epäedullisempaan asemaan investointiriskin jakautumisen suhteen.

Edellä 56 kohdan a alakohdassa tarkoitettut parametrit ovat seuraavat:

i) Tarkasteltavat tarjontaketjun loppupään kustannukset

Tarjontaketjun loppupään kustannukset arvioidaan HMV-operaattorin oman, tarjontaketjun loppupäähän sijoittuvan liiketoiminnan kustannusten perusteella (kohtuullisen tehokkaan toimijan (equally efficient operator, EEO) testi). Kansallisten viranomaisten olisi käytettävä HMV-operaattorin tarkastettuja tarjontaketjun loppupään kustannuksia, jos ne ovat riittävästi eriteltyjä. Jos markkinoille pääsy tai laajentuminen on aikaisemmin estetty (mikä on esimerkiksi todettu aikaisemmasta markkinakäyttymisestä) tai jos vaihtoehtoisten operaattoreiden hyvin vähäiset liittymämäärät ja maantieteellisen toiminta-alueen merkittävä rajallisuus verrattuna HMV-operaattorin NGA-verkkoon viittaavat siihen, etteivät objektiiviset taloudelliset olosuhteet suosi niiden toiminnan laajentamista, kansalliset sääntelyviranomaiset voivat tehdä mittakaavamukautuksia HMV-operaattorin tarjontaketjun loppupään kustannuksiin, jotta voidaan varmistaa, että taloudellinen toisinnettavuus on käytännössä mahdollista. Tällaisissa tapauksissa kansallisen sääntelyviranomaisen määrittämän kohtuullisesti tehokkaan mittakaavan ei pitäisi ylittää sellaisen markkinarakenteen kustannusmittakaavaa, jolla toimii riittävä määrä ehdot täyttäviä operaattoreita toimivan kilpailun varmistamiseksi, ottaen huomioon myös muiden verkkojen taholta tuleva kilpailu.

ii) Tarkasteltava kustannusstandardi

Asianmukaisena standardina on tarkasteltavan tarjontaketjun loppupään palvelun tarjoamisesta aiheutuva lisäkustannus. Lisäkustannuksen (ml. uponneet kustannukset) laskennassa olisi käytettävä LRIC+-mallia, ja siihen olisi lisättävä korotus tarjontaketjun loppupään toimintoihin liittyviä yhteiskustannuksia varten.

iii) Tarkasteltavat säännellyt tukkutason hyödykkeet ja tarkasteltavat viitehinnat

Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi yksilöitävä soveltuvimmat säännellyt hyödykkeet, jota käyttöoikeuksien hakijat käyttävät tai jota niiden ennakoidaan käyttävän NGA-pohjaisessa tukkutason verkkokerroksessa ja joka todennäköisesti on vallitsevana kyseisellä markkina-analysijaksolla, kun otetaan huomioon HMV-operaattorin käyttöönottosuunnitelmat, valitut verkkotopologiat ja tukkutarjonnan menekki.

Tämä hyödyke voi olla aktiivinen hyödyke, passiivinen hyödyke taikka ei-fyysinen tai virtuaalinen hyödyke, joka toiminnallisuudeltaan vastaa passiivista hyödykettä.

Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi tehtävä taloudellisen toisinnettavuuden ennakkotesti, jotta voidaan arvioida yhtäältä jäljempänä iv) kohdassa tarkoite(t)u(je)n vähittäistuotte(id)en ja toisaalta valitulle NGA-pohjaiselle tukkutason verkkokerrokselle yksilöidyn soveltuvimman säännellyn hyödykkeen välillä ansaittu marginaali.

Lisäksi perustelluissa tapauksissa ja erityisesti, jos iv) kohdassa tarkoitettu vähittäistason tuote tuodaan markkinoille muun kuin aiemmin yksilöidyn hyödykkeen pohjalta tai jos käyttöoikeuksien kysyntä on suurta uudessa NGA-pohjaisessa tukkutason verkkokerroksessa, kansallisten viranomaisten olisi arvioitava vähittäistuotteen ja uuden NGA-pohjaisen säännellyn tukkutason hyödykkeen välillä ansaittu marginaali.

Jos HMV-operaattorin verkon ominaisuudet ja tukkutarjonnan kysyntä vaihtelevat suuresti jäsenvaltion alueella, kansallisen sääntelyviranomaisen olisi arvioitava, onko merkityksellinen NGA-pohjainen säännely tukkutason verkkokerros mahdollista yksilöidä erikseen eri maantieteellisille alueille, ja mukautettava testiä vastaavasti.

Tarkasteltavaa viitetukkuhintaa määrittäessään kansallisten sääntelyviranomaisten olisi otettava huomioon käyttöoikeushinta, jonka HMV-operaattori tosiasiallisesti veloittaa käyttöoikeuksia hakevilta kolmansilta osapuolilta kyseisestä säännellystä tukkutason hyödykkeestä. Näiden tukkutason käyttöoikeushintojen olisi vastattava hintoja, jotka HMV-operaattori perii omilta vähittäiskauppajaksiköiltään. Jotta kansallisissa olosuhteissa voidaan löytää oikea tasapaino siten, että kannustetaan tehokkaisiin ja joustaviin tukkutason hinnoittelustrategioihin ja samalla varmistetaan riittävä voittomarginaali käyttöoikeuksien hakijoille kestävän kilpailun ylläpitämiseksi, kansallisten viranomaisten olisi otettava asianmukaisesti huomioon, onko HMV-operaattorin ja käyttöoikeuksia hakevien välillä käytössä volyymläennuksia ja/tai käyttöoikeuksien pitkäaikaisopimushinnoittelua.

iv) Tarkasteltavat vähittäistuotteet

Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi arvioitava HMV-operaattorin yksilöidyn NGA-pohjaisen tukkutason verkkokerroksen perusteella tarjoamat merkityksellimmät vähittäistuotteet, myös laajakaistatuotteet, (jäljempänä 'lippulaivat tuotteet'). Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi käytettävä lippulaivat tuotteiden määrittämisen perustana niiden nykyisiä ja ennakoivia markkinahavaintoja, erityisesti ottamalla huomioon niiden merkitys nykyisen ja tulevan kilpailun

kannalta. Tähän olisi sisällyttävä vähittäismarkkinaosuudet NGA-pohjaisiin säännelyihin tukkutason hyödykkeisiin perustuvien tuotteiden volyyminä ja arvona arvioituina sekä soveltuvin osin mainontamenot. Lippulaivatuotteet tarjotaan todennäköisesti pakettina. Kansallisten sääntelyviranomaisten pitäisi arvioida myös tällaisten pakettien innovatiiviset muunnelmat, jos ne todennäköisesti korvaavat lippulaivatuotteen. Lisäksi kansallisten sääntelyviranomaisten olisi tarkasteltava, onko tietty vähittäistuote, joka ei mahdollisesti kuulu HMV-operaattorin merkityksellisimpiin vähittäistuotteisiin, erityisen houkutteleva vaihtoehtoisille operaattoreille, jotka saattavat keskittyä erikoismarkkinoiden tai alhaisemman laatuluokan vähittäistuotteisiin. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat päättää sisällyttää tällaisen tuotteen lippulaivatuotteisiin.

v) Tarkasteltava ajanjakso

Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi arvioitava lippulaivatuotteiden kannattavuutta soveltaen dynaamista usean ajanjakson analyysia, kuten diskontatun kassavirran (DCF) menetelmää. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi määritettävä riittävä viiteajanjakso, jonka ajalta arvioidaan, mahdollistaako lippulaivatuotteen vähittäishinnan ja tarkasteltavan NGA-pohjaisen tukkutason hyödykkeen hinnan välinen marginaali tarjontaketjun loppupään kustannusten takaisinsaamisen (ml. kohtuullinen prosenttiosuus yhteiskustannuksista) laskettuina edellä olevien i) ja ii) alakohdan perusteella.

Tämän taloudellisen toisinnettavuuden ennakkotestin tarkasteltava ajanjakso olisi määritettävä asiakassuhteen arvioidun keskimääräisen keston mukaan. Tämä asiakassuhteen keskimääräinen kesto on ajanjakso, jonka aikana asiakassuhteen avulla saadaan takaisin a) tarjontaketjun loppupään kustannuksia, jotka lasketaan vuositasolla käyttämällä poistomenetelmää, joka soveltuu kyseessä olevaan omaisuuserään ja vastaavien vähittäistoimintojen edellyttämien omaisuuserien taloudellisen käyttöikänsä (ml. tukkutason NGA-liityntäpalveluun sisällyttämättömät verkkokustannukset), ja b) muita tarjontaketjun loppupään kustannuksia, joita ei yleensä lasketa vuositasolla (tyypillisesti tilaajahankinnan kustannuksia) ja joita operaattorille aiheutuu asiakkaiden hankinnasta ja jotka sen tulisi pyrkiä saamaan takaisin asiakassuhteen keskimääräisen keston aikana.

Asiakassuhteen keskimääräistä kesto arvioidessaan kansallisten sääntelyviranomaisten olisi otettava asianmukaisesti huomioon palvelujen tarjoamisen erilaiset ominaisuudet ja kilpailuedellytykset NGA-verkoissa verrattuna perinteiseen kuparijohdinverkkoon, jos käyttäjien keskimääräinen asiakassuhteen kesto on niiden takia NGA-verkoissa todennäköisesti erilainen kuin kuparijohdinverkossa.

Edellä 56 kohdassa ja tässä liitteessä tarkoitettua taloudellisen toisinnettavuuden ennakkotestiä varten annetut ohjeet rajoittuvat tämän suosituksen tarkoituksiin, jotka liittyvät direktiivin 2002/21/EY 15 ja 16 artiklan soveltamiseen yhdessä direktiivin 2002/19/EY 10 ja 13 artiklan kanssa. Kyseisiä ohjeita sovelletaan erilaisissa olosuhteissa kuin säännelyihin tukkutason käyttöoikeushintoihin sovellettavia hintaruuvitestejä, eivätkä ne rajoita komission ja/tai toimivaltaisten kansallisten viranomaisten kilpailusääntöjen soveltamista ja näiden sääntöjen tulkintaa unionin yleisessä tuomioistuimessa ja Euroopan unionin tuomioistuimessa. Kyseiset ohjeet eivät myöskään rajoita toimia, joita komissio voi toteuttaa, tai suuntaviivoja, joita komissio voi antaa tulevaisuudessa unionin kilpailulainsäädännön soveltamiseen liittyen.

HUOMAUTUS LUKIJALLE

Neuvoston asetus (EU) N:o 216/2013, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2013, Euroopan unionin virallisen lehden sähköisestä julkaisemisesta

Euroopan unionin virallisen lehden sähköisestä julkaisemisesta 7 päivänä maaliskuuta 2013 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 216/2013 (EUVL L 69, 13.3.2013, s. 1) mukaisesti 1. heinäkuuta 2013 lähtien vain sähköisessä muodossa julkaistu virallinen lehti on todistusvoimainen, ja vain sillä on oikeusvaikutuksia.

Jos virallisen lehden sähköistä versiota ei ole mahdollista julkaista ennakoimattomien ja poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi, virallisen lehden painettu versio on todistusvoimainen, ja sillä on oikeusvaikutuksia asetuksen (EU) N:o 216/2013 3 artiklassa esitettyjen ehtojen ja edellytysten mukaisesti.

HUOMAUTUS LUKIJOILLE – TAPA VIITATA SÄÄDÖKSIIN

Tapaa viitata säädöksiin on muutettu 1. heinäkuuta 2013 alkaen.

Siirtymäkauden aikana käytetään sekä uutta että vanhaa viittaustapaa.

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä*, ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

FI